

Krajevni praznik – ocena prehojene poti

Letos je bilo na proslavi manj ljudi kot običajno. To je tudi nekako zmanjšalo občutek slovesnosti, čeprav so bili med nami spet jurišniki udarnega bataljona XXXI. divizije, ki so preko nekdanjega komisarja bataljona Zdravka Vidriha podelili veliko plaketo Krajevni skupnosti Žiri za izredno sodelovanje med vojno in po vojni.

Uvodoma je spregovoril predsednik skupščine Krajevne skupnosti Žiri Anton Oblak, ki je orisal hitro pot razvoja Žirov, z usemi pomanjkljivostmi in hkrati nakazal, kaj bomo morali v prihodnje še napraviti.

Vsako leto skupščina krajevne skupnosti podeli najzaslužnejšim krajanom tudi priznanja krajevne skupnosti in knjižne nagrade za zasluge v družbenem delovanju.

Za aktivno delo v zvezi rezervnih vojaških starešin, avto-moto društvu in informativno propagandni dejavnosti je prejel priznanje krajevne skupnosti Franc Mlakar.

Za izredno požrtvovalnost v gasilskem društvu, gašenju in razvažanju vode je skupščina krajevne skupnosti dala priznanje tudi Antonu Bogataju.

Knjižne nagrade pa so prejeli:

Stanko Slabe za vodenje organizacije pri izgradnji kanalizacije.

Ciril Erznožnik-starejši za pogosto urejevanje cestišča in čiščenje okolja.

Stane Kogoušek za hitro in učinkovito ukrepanje ob požaru pri Preku v Izgorjah.

Stefan Poljanšek za delo v gasilskem društvu, kjer je poveljnik in vzgojitelj mladih.

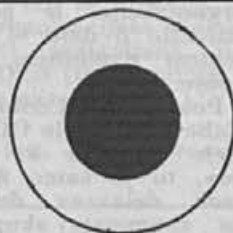
Janez Vehar za aktivno sodelovanje pri sanaciji podjetja Remont-gradnje in delu pri kanalizaciji.

Na proslavi je nekdanji komandant Prešernove brigade Ferdo Tolar-Mirko, sedanji predsednik zveze združenj borcev NOV občine Škofja Loka čestital ob 70-letnici prvoborcu Jožetu Verbiču-Ristu, ter mu podaril umetniško sliko.

Kot že rečeno, je Zdravko Vidrih spregovoril v imenu Jurišnega bataljona XXXI. divizije ob podelitvi velike plakete Krajevne skupnosti Žiri, delo Jake Torkarja z Jesenic in dejal: Tu, na tem ozemlju smo se jurišniki počutili kot doma pri starših. Od tu smo odhajali na svoje zmagovite pohode in vedno, ko smo se vračali, smo vedeli, da se vračamo k svojim. Ta tradicija se nadaljuje tudi sedaj, saj je v Žireh naš domičil.

Proslavo je z lepo naštudiranim programom zaokrožil Moški pevski zbor Alpine...

N. P.

KAKO S STANOVANJSKIMI POSOJILI

Razpis za stanovanjska posojila za leto 1982 je 24. oktobra 1981 potekel. Na razpis se je prijavilo kar lepo število prosilcev, vendar jih precej še ni dostavilo ustrezne dokumentacije. Nekateri prosilci imajo težave s soglasjem k lokaciji objekta in lokacijskim dovoljenjem. Zagotavljajo, da bodo uspeli do 28. 2. 1982 dokumentacijo urediti, zato smo mnenja, da se še upoštevajo za plan.

Obenem opozarjamo vse delavce, da je Samoupravna stanovanjska skupnost Škofja Loka dne 27. 10. 1981 v časopisu Glas objavila »Razpis za dodelitev posojil delavcem in družbeno pravnim osebam iz združenih sredstev vzajemnosti«. Pravico do posojila iz združenih sredstev vzajemnosti imajo poleg temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti tudi delavci, ki zagotavljajo lastno udeležbo z namenskim varčevanjem za stanovanjsko graditev ali pa s kakšnim drugim načinom sodelovanja z banko, na osnovi katerega bodo pridobili stanovanjsko posojilo. Prosilci, ki se imajo namen prijaviti na razpis morajo k vlogi priložiti ustrezno dokumentacijo. Vse informacije in sprejemanje zahtevkov po tem razpisu opravlja Ljubljanska banka, Temeljna banka Gorenjske, PE Škofja Loka – stanovanjski oddelek do 27. 11. 1981, in sicer v ponedeljek in petek od 8. do 12. ure in v sredo od 8. do 16. ure.

Marta Mlinar

dogovarjamo se – dogovorili smo se

Volilna konferenca

V petek, 30. oktobra so se komunisti DSSS zbrali na volilni konferenci.

Boris Markelj, dosednji sekretar osnovne organizacije, je podal poročilo o delu v preteklem dveletnem obdobju.

Pokazal je na dobre in slabe strani dela OO, ki šteje trenutno 21 članov, to je samo 8,8% vseh delavcev delovne skupnosti skupnih služb.

Na sestankih osnovne organizacije so obravnavali vse najpomembnejše dogodke znotraj delovne organizacije – spregovorili so o nagrajevanju, obravnavali osnutke raznih samoupravnih sporazumov, gospodarske razmere, varnostne razmere in varnostni načrt, proučevali gradivo za seje delavskih svetov.

Veliko časa so posvetili uresničevanju programa stabilizacije.

Prav o doseženih rezultatih v naporih za stabilnejše gospodarjenje je Boris Markelj spregovoril še podrobneje, ko je obravnaval družbeno-politične in samoupravne družbeno-ekonomske razmere.

V razpravi je Tomaž Košir podal nekaj ugotovitev s seminarja zunanje-trgovinskih delavcev v Radencih ter se podrobneje ustavil pri trenutno najbolj perečih zadevah v naši delovni organizaciji.

V nadaljevanju konference so člani dali razrešnico staremu vodstvu in izvolili nov sekretariat osnovne organizacije v sestavi: Mišo Čeplak, Nataša Demšar in Eva Dolenc.

Na podlagi problemov, ki so se pokazali v preteklem obdobju kot tudi na podlagi razprave na volilni konferenci bi lahko oblikovali nekaj nalog, s katerimi se bo osnovna organizacija ZK DSSS srečevala v prihodnjem obdobju:

– uresničevanje stabilizacijske politike in s tem v zvezi stalno spremljanje poslovanja DO

– problem režije
– stalno spremljati, kaj se dogaja doma in v svetu

– zagotoviti večjo udeležbo članov na sejah

– nadaljevati z izobraževanjem komunistov

– številčno okrepiti svoje vrste

– pomagati pri delu samoupravnih organov in samoupravnih delovnih skupin

– povečati interes delavcev za informiranje in preprečevati dezinformacije

– povečati sodelovanje z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami

– okrepiti sodelovanje z osnovnimi organizacijami ZK v kraju itd.

Mišo Čeplak

Alpino je obiskala skupina starešin planinske brigade iz Kranja. Obisk sodi v okvir organiziranega sodelovanja enot JLA z gospodarstvom, tako da lahko starešine nazorneje spoznajo razmere in jih posredujejo vojakom

Tudi z ozimnico so težave

Že dolgo se sindikat ukvarja z nabavami ozimnice, čeprav to ni njegova glavna naloga, saj je sindikat družbenopolitična organizacija in verjetno bi bilo nujno, da bi se več ukvarjali s čim drugim, kajti že s temi nalogami bi bilo dovolj dela. Tako že tradicionalno sindikat organizira ozimnico, kjer pa vsako leto naletimo na nove težave. Lansko jesen smo imeli polno sindikalno dvorano jabolk in smo vsak drugi dan objavljali, da je jabolk dovolj na zalogi, naj jih kupi, kdor jih je naročil. Kljub temu kupcev ni bilo. Res, da jabolka lani niso bila kvalitetna niti zrela zaradi slabe letine, zlasti tista, kar jih je bilo s Kresniškega vrha. Pri zadnjih pošiljkah iz Gabrovke so bila jabolka lepa in okusna za najbolj zahtevnega kupca.

Letos je bilo z jabolki precej drugače. Naročeno je bilo celih 10.000 kg več, v nasadih pa so jih pridelali precej manj kakor druga leta. Zato niso bila dobavljena vsa, kot so jih naročili delavci. Deloma je bila to tudi naša krivda, ker smo prišli v časovno stisko; od prijave do naročil le-teh je trajalo 14 dni. Obiranje jabolk pa je bilo letos precej bolj zgodnje, kakor druga leta. Preden smo prišli na vrsto v nasadu Podvin, je jabolk že zmanjkovalo, čeprav so nam naročilo potrdili z izgovorom, da so jih nabrali precej manj, kot so pričakovali, kar je bilo tudi res. Na ta način smo dobili kar 1/3 manj I. vrste, II. vrste pa

smo dobili samo 1000 kg od 5000 kg naročenih vrste jonatan. Ostale zgodnje vrste, kot so zlata parmena in koks oranžna reneta, pa nič. Istočasno smo naročili zlata delišev v Kmetijski zadrugi Gabrovka – Dole in tudi tam je bilo približno enako. Naročilo so sprejeli in potrdili. Ko je bila pošiljka deloma pripravljena, so nam sporočili, da so spremenili ceno jabolk (seveda navzgor) od prejšnjih 11 na 13 din za kg. To razliko je seveda kril sindikat, da so delavci dobili vsa jabolka po isti ceni.

Letos je bila dokaj dobra letina krompirja. Zato smo ga tudi lahko nabavili, na žalost precej različne kvalitete. Pred leti smo krompir kupovali pri Kmetijski zadrugi SLOGA Kranj in z njim so bili delavci zadovoljni. Nekaj let ga nismo jemali pri tej zadrugi, zato nas niso več upoštevali, češ da bi morali z njimi napraviti pogodbo že spomladi, kar je za nas zelo neugodno, ker prej ne vemo, kakšne bodo potrebe po krompirju, ki vsako leto precej nihajo. Prejšnja leta smo ga nabavili okrog 50.000 kg, letos 30.000 kg, itd. Največ smo ga dobili pri Kmetijski zadrugi Trata Skofja Loka, drugo količino iz Kmetijske zadruge SORA Ziri in tudi tega regresirali 25 par za kg.

Največji problem z ozimnico pa je, ker nimamo skladišča, da bi blago pripeljali skupaj in potem razdelili tako, kot je kdo naročil.

Pavel ŽAKELJ

Delo slikarja Konrada Peternelja ponazarja skokovit razvoj čevljarstva v Žireh. Povečana grafična upodobitev je vgrajena v prodajalni v Sarajevu

Kako ustvarjamo

Plan ne sme biti formalnost

Odločanje sedaj, s posledicami v bodoče. Tako bi nekako najbolj na kratko opredelili planiranje. Kljub temu, da bo v tem kratkem sestavku govora o letnem planiranju, oziroma o pripravi letnega plana v naši DO, velja v uvodu opozoriti še na nekatere stvari. Najprej o sami opredelitvi letnega planiranja. Planiranje je torej odločanje vnaprej, medtem, ko lahko družbenoekonomsko planiranje opredelimo kot odločanje o poslovanju gospodarske organizacije kot celote. Za to je značilno, da se informacije za odločanje stekajo iz raznih delov poslovanja, kot kriterij za odločitve pa se pojavlja dohodek. Pri tem opredelimo še razliko med dolgoročnim in letnim planiranjem. Dolgoročno planiranje se ukvarja z odločitvami o tistih proizvodnih tvorcih, ki se daljšo dobo ne spreminjajo v procesu poslovanja. Posledice dogoročnega planiranja so vidne v poslovanju daljšo dobo. Najbolj značilne za to so npr. investicijske odločitve.

Tone Eniko – vodja plansko analitske službe

Letno planiranje pa se ukvarja zlasti z odločitvami o elementih poslovanja, ki se spreminjajo v okviru enega leta. Posledice letnega planiranja se tako kažejo v prihodnjem letu. Omejeno pa je letno planiranje tako z okoljem, kot z dolgoročnimi odločitvami, oz. z njihovimi posledicami. Letni plan govori zlasti o izdelkih, surovinah in materialu, o plasiranju izdelkov, o stroških, itd.

Dobro nam je poznano še srednjeročno planiranje, kot tisto, ki vsebuje elemente dolgoročnega in letnega planiranja in v tem smislu zagotavlja tudi kontinuiteto med dolgoročnim in letnim planiranjem.

Skupno vsem tem vrstam planiranja pa je, da se kot kriterij za planske odločitve pojavlja dohodek.

Kako je s pripravo letnega plana za leto 1982 v naši DO?

Izdelava letnega plana je stekla že v drugi polovici poslovnega leta. Izdelana je bila metodologija planiranja, ki kot poseben planski dokument prikazuje proces planiranja, po katerem pridemo do ustreznih planskih dokumentov. Z

njo je določen najbolj smiseln potek planiranja, ki omogoča izdelavo kvalitetnih planskih dokumentov.

Metodologija ni namenjena le enkratni izdelavi plana, kljub temu pa jo je potrebno dopoljevati in izpopoljevati.

Izdelane so bile analize predhodnega obdobja in tekočega poslovnega leta. Te analize, skupaj z analizami trga, analizami cen itd. so nujne, zlasti za določitev ciljev in politike.

Naj naštejemo še nekaj najpomembnejših planov, ki bodo izdelani za leto 1982 in bodo skupaj s še ostalimi sestavljali letni plan.

1. Plan prodaje z izvozom
2. Plan proizvodnje
3. Plan investicij
4. Plan nabave z uvozom
5. Materialna bilanca
6. Plan potrebne delovne sile
7. Plan štipendiranja in izobrazbe
8. Plan izkoriščanja delovnega časa
9. Plan osebnih dohodkov
10. Plan režijskih stroškov

11. Plan obratnih sredstev

12. Plan celotnega prihodka in njegove delitve

13. Plan oblikovanja in koriščenja sredstev skupne porabe

14. Plan koeficientov obračanja in kazalcev gospodarjenja

15. Plan ukrepov za uresničevanje sprejetih planov in politike.

Plan se izdeluje po novi organizacijski shemi, ko bo DO sestavljena iz dveh TOZD (Proizvodnja in Prodaja) ter DSSS.

Kakšna bo proizvodnja v letu 1982, je razvidno iz spodnje tabele:

Vrsta obutve	Domače tržišče	Izvoz		Skupaj
		zahod	ostali	
Smučarska – pancerji	80.000	80.000	80.000	240.000
Gojzer šivana	27.000	3.000	–	30.000
Športna lahka	10.000	120.000	–	130.000
Apreski	115.000	–	65.000	180.000
Direktno brizgani	40.000	50.000	–	90.000
PVC Rok	20.000	–	–	20.000
Ženski nizki	130.000	40.000	40.000	210.000
Sandali	170.000	–	50.000	220.000
Ženski visoki	100.000	205.000	85.000	390.000
Skupaj:	682.000	488.000	340.000	1.510.000

Proizvodni plan znaša tako 1.510.000 parov obutve, kar bo 3% več od načrtovane letošnje proizvodnje. Razen obutve so tu še proizvodi iz plastike in orodja (v letu 1982 pretežno proizvodnja za lastne potrebe).

Posebna skrb v letu 1982, torej tudi že pri planiranju, gre izvozu naših izdelkov, predvsem izvozu na konvertibilno področje. Zadosten izvoz je edino zagotovilo za nemoteno preskrbo z materiali iz uvoza in tudi z domačega tržišča (odstop deviz). Ustrezna preskrba pa pomeni nemoten potek proizvodnje in s tem manjše stroške. Prav stroškom pa v pripravi planov namenimo še posebno pozornost, saj je treba doseči, da porabljen sredstva ne bodo rastle hitreje kot celotni prihodek. Od tega pa je odvisna tudi rast dohodka.

Ko bo letni plan v javni obravnavi, bo vsak z le-tim tudi seznanjen, tako, da bo potem z dopolnitvami lahko sprejet na zboru delavcev koncem leta.

Za konec morda še tole. Plan delovne organizacije izvajajo v njej zaposleni delavci, ki opravljajo določene naloge. Zato je treba in politiko celotne DO spreminiti v cilje in ukrepe posameznikov.

Smiselno je tako pričeti izvajanje plana s programiranjem ciljev in ukrepov. In to tako, da vsaka organizacijska enota, do posameznikov, v okviru planskih ciljev postavijo svoje delovne cilje.

Cilji in politika našega poslovanja je taka, da bi delovni cilji, postavljeni v stabilizacijskem in izvozno usmerjenem planu, morali biti tudi realizirani.

Tone Eniko

Zunanji kupci so ugodno ocenili naše možnosti

Kako ustvarjamo

Odprta prodajalna v Sarajevu

Od 7. oktobra 1981 dalje smo v delovni organizaciji bogatejši za novo prodajalno, ki smo jo na ta dan odprli v Sarajevu, prizorišču zimskih olimpijskih iger leta 1984.

Pogovarjali smo se z Ivanom Capudrom – vodjo MPM, Marijo Košir – referentom za propagando, in Mihom Govekarjem – vodjo rajona, ki so sodelovali na otvoritvi prodajalne.

Takole izgleda zunanost nove prodajalne v Sarajevu

Zakaj smo se odločili za novo prodajalno v Sarajevu in kako so potekala gradbeno dela?

Ivan CAPUDER:

Beograd, Zagreb in Sarajevo predstavljajo za nas najbolj zanimivo tržišče, saj imajo veliko kupno moč. Za Sarajevo lahko rečemo, da potrošniki cenijo našo obutev, in v mestu bi lahko uspešno delalo več naših prodajal. Zato smo seveda zelo zainteresirani, da do olimpijskih iger odpremo tu še kakšno novo prodajalno, za kar možnosti vsekakor so.

Pred več kot 10 leti smo dobili dobro ponudbo za nakup prostora za prodajalno, a takrat ni bilo denarja. Pred nekaj leti smo se preko delovne organizacije »Sarajevo stan« ponovno začeli zanimati za prostor. Ponudili so nam 3 lokacije, od katerih je bila ena sprejeta. Hoteli smo imeti dve, vendar občina za en lokal ni hotela dati namembnosti. Lokal smo dobili v surovem stanju. Sami smo položili pode, napeljali elektriko in seveda nabavili vso opremo. Dela so trajala manj kot 2 meseca, lahko pa bi bila dokončana že prej, če ne bi morali čakati na opremo. Za lokal smo plačali 3,72 milij. N din, oprema pa je stala skoraj 1,6 milij. N din.

Prodajalna je res sodobno urejena, tudi izložbe privabljajo kupce, obsega pa 167 kv. metrov.

Zanimivo je, da je bila prva Alpinina prodajalna odprta prav v Sarajevu pred 28. leti – leta 1953.

Nova prodajalna pa ponovno pomeni nekakšno prelomnico, je namreč prva, ki ima kompletan športni program – od čevljev, oblačil do smuči.

Na začetku smo bili nekoliko zaskrbljeni, da bo prodajalna preveč oddaljena od centra, toda izkazalo se je, da mimo hodi dosti ljudi in da to ne bo problem.

Kdaj pa načrtujete naslednjo prodajalno v Sarajevu?

Za naprej imamo 3–4 možnosti glede nakupa lokala. Odločili se bomo za dve – eno v centru in eno v novem naselju. Predvidevamo, da bi te prodajalne odprli v obdobju 1982/83.

V zvezi z izgradnjo novih prodajal pa bi še omenil, da imamo kupljen lokal v Titogradu. Pred leti smo imeli prodajalno v Nikšiću, vendar z njo nismo imeli uspeha in jo je bilo potrebno kmalu zapreti. Tako bo prodajalna v Titogradu praktično prva v Črni gori.

Poleg predstavnikov DO Alpina so se otvoritve prodajalne v Sarajevu udeležili tudi nekateri družbenopolitični delavci Sarajeva – podpredsednik skupščine občine Radulović, direktor delovne organizacije »Sarajevo stran« Alagić.

Uvodno besedo na otvoritvi je imel vodja MPM Ivan Capuder, prodajalno pa je odprl direktor DO Alpina Tomaž Košir, ki je tudi na kratko predstavil našo delovno organizacijo in povedal, zakaj smo se odločili odpreti takšno specializirano prodajalno prav v Sarajevu.

Zadovoljstvo ob otvoritvi prodajalne v Sarajevu je upravičeno

Na otvoritvi je bil prisoten tudi serviser Alpine v Sarajevu, ki je bil prav tako zelo zadovoljen, da smo odprli to prodajalno. Paziti pa bo seveda treba, da bo prodajalna stalno dobro založena.

je povedal Miha Govekar, zaenkrat še ne gre najbolj v promet, ko pa bo tudi tu steklo, bo verjetno potrebno zaposliti nekoga prav za to opremo.

Miha GOVEKAR:

V stavbi, kjer imamo svojo prodajalno, je zaenkrat odprta naš lokal. Ko pa bodo odprti še ostali (kakšnih 10) – bo tudi obiska precej več. Kot zanimivost naj povem, da stavba stoji ob glavnem vhodu na nogometni stadion sarajevskega Željezničarja na Grbavi.

Kako pa so se obnašali prvi kupci?

Miha GOVEKAR:

Ljudem je bila prodajalna všeč. Mnogi so slišali za odprto po radiu in zanimalo jih je, kako naša nova prodajalna izgleda. Predvsem so si ogledovali smučarsko opremo. Prvi obiskovalci niso prišli z namenom, da bi kaj kupili, vendar bolj iz radovednosti. Končno pa se je nek mladenič le odločil

Prvim kupcem obutev zastoj

Kako ustvarjamo

Prodajalna v Sarajevu tudi s športno opremo

in kupil copate za 280,00 din — prodajalci še isto popoldne kot prvi kupec jih je seveda dobil zastoj. Pozneje pa je prodaja dobro stekla, saj so prodajalci še isto popoldne naredili za okrog 2 stara milijona din prometa.

Takšni so torej začetki poslovanja 62. Alpinine prodajalne — prodajalne Sarajevo.

V obdobju pred olimpijskimi igrami bo vsekakor odigrala veliko vlogo, ne samo na področju prodaje naše obutve, ampak tudi pri propagiranju naših izdelkov doma in v svetu.

M. Č.

Ne smijemo se zadovoljiti postignutim

Poslovni pokazatelji i sistem organiziranosti u MPM daju nam za pravo da budemo zadovoljni postignutim, što ne znači da smo iscrpili sve mogućnosti daljnjeg još pozitivnijeg poslovanja.

Na osnovu osobnog uvjerenja, podimo redom i konkretno:

— Analize poslovanja u MPM, bez ponuđenog pravilnog rješenja, ne služe svrsi. Analiza poslovnih rezultata naših prodavaonica vrlo je značajna ali ne i potpuna. Nakon što smo analizom utvrdili da pojedine prodavaonice nisu rentabilne, neophodno je utvrditi razlog, ponuditi pravilno rješenje, koje bi se koristilo u daljnjem poslovanju, sa svrhom odklanjanja nedostataka. Otvoriti novu prodavaonicu bez stručne analize, primjer je za analizu, što je primjer u našem poslovanju. Takav način rada rizik je koji si nebi smjeli dozvoliti i bez potrebe preuzimati osobnu odgovornost. Bez analize ali u praksi, ustanovili smo da uložena sredstva u postojeće prodavaonice sa dobrom lokacijom vrlo brzo vraćamo, ipak smo dozvolili da se sramimo izgleda pojedinih takvih prodavaonica.

— Mnogo truda i odricanja ulaže se u stvaranje kolekcije, koja je osnov uspješnosti poslovanja u MPM. Iako smo taj dio zadatka izvršavali relativno uspješno, činjenica je da u posljednje vrijeme gubimo korak sa nosiocima mode u

nas. Nedostatak visoko modne ili nerealne narudbe modne obuće čine naše izloge isuviše siromašnim i klasičnim, ako tu spomenemo nedostatak dekoracije u izlozima, slika je još jasnija. Stručne službe koje neposredno rade na stvaranju kolekcije morale bi imati više odvažnosti i kompetencije da odklone taj nedostatak. Nije dovoljno pripremiti dobru kolekciju, neophodno je potpuno poznavanje zahtjeva tržišta i potrošača i u skladu sa tim zahtjevima dobro poručiti za svaku prodavaonicu.

Timskim radom na konferenciji pokušava se ublažiti taj problem, međutim u nekim primjerima (gdje se taj nedostatak ponavlja) potrebne su direktive i centralna kontrola odnosno narudžba. Za navedena sistem rada potrebno je prilagoditi pravilnik o nagradivanju u MPM.

— Ne moramo napominjati koju ulogu ima MPM u perspektivi Alpine, međutim mnogi si postavljamo pitanje, dali je odnos Alpine do MPM pravilan. Odnos prodaje strane i Alpina obuće je zabrinjavajući. Sve probleme i hirrove tržišta t.j. stranih dobavljača

MPM osjeća na svojoj koži. U nedostatku pojedinih vrsta obuće gubimo na renomeu, o prometu da i ne govorimo. Isuviše smo ovisni o drugima umjesto da u svojoj kući pokušamo naći rješenja u interesu sigurnije perspektive.

Velika sredstva odvajamo za skladišne prostore u mjestima gdje imamo prodavaonice. Pokušali smo se stabilizacijom ponašati i vansezonsku robu uskladištiti u skladišnoj hali centrale, za koju smo na osnovu dohodkovnih odnosa zajednički uložili sredstva, u tom primjeru nije nađen zajednički interes. Veliki broj prodavaonica izbjegava narudžbu kućnih papuča, gumene, plastične i dječje obuće, osnovni razlog je nedostatak skladišnih prostora, a u sezoni osjeća se nedostatak navedenih narudžbom i uskladištenjem pa dispozicijom u sezoni ili rokovima isporuke na osnovu potreba prodavaonica, navedeni problem mogao bi se ublažiti, a takozvana mrtva sezona količinskom i financijskom prodajom popuniti.

— Podatke o dospjeću obveznica, morali bi imati za sve

republike u centrali i na vrijeme organizovati takvu vrstu prodaje, a ne reagirati tek na signal sa terena, što je razlog da nismo imali iste kriterije u svim republikama. Prodajom robe na sajmovima i vašarima nismo maksimalno iskoristili mogućnost povećanja prodaje. Pojedinci ne prihvaćaju organizaciju takove vrste prodaje, iako ona ima višestruko značenje. Obavezu prodaje u navedenim primjerima, neophodno je internim pravilnicama regulisati.

— Pravilnik o nagradivanju u MPM ima nedostataka koji utječu na radni motiv i međusobne odnose. Stimuliranje bolovanja, nedovoljno stimuliranje prodaje, nedostatak stimulacije količinske prodaje, različito nagradivanje za isti promet po osobi u velikim i malim prodavaonicama, zapošljavanje novih radnika na osnovu financijskih pokazatelja (inflacija i cijene utječu na povećanje prodaje), a ne količinske prodaje itd., ukazuju da je pravilnik zastarjeo i nužnost novog sistema nagradivanja.

Jakob ČELIK

Rješavanju navedenih i ostalih problema potrebno je pristupiti organizovano. Osnovni zadatak kolegija MPM sastoji se u djelovanju i suradnji na nivou stručnih službi i ostalih struktura u radnoj organizaciji u smislu bolje povezanosti i nalaženja zajedničkih interesa. Radnici u MPM očekuju da predstavnici u kolegiju daju maksimum truda u odklanjanju nedostataka i da svojim praktičnim i stručnim znanjem pridonose perspektivnom i još uspješnijem poslovanju MPM i radne organizacije u cjelini.

Na sejmu v Düsseldorfu

Kot je znano, je düsseldorfski sejem zaprtega tipa, namenjen trgovcem za neposredno nabavo blaga ali pa za informacijo o modi in o nabavnih in prodajnih možnostih naslednje sezone.

Razstavljajo vsi nemški in ostali svetovni proizvajalci obutve, ki se zavzemajo za nemški trg. Za razliko od prejšnjih sejmov je bilo pomembno, da so bili vsi paviljoni odprti brez legitimiranja, kar je še posebno pomembno za tujce, ki si sejem ogledajo informativno in ne iz zgolj komercialnih namenov.

Najbolje so obiskani večji domači proizvajalci, saj nekateri (Gabor) predstavljajo smer razvoja in mode. Desetletno upadanje nemške čevlarske industrije je bilo lani ustavljeno, ker se le-ta bolj prilagaja tržnim zahtevam.

Novosti pri ženski obutvi so predvsem v barvah. Tre-

nutno so najbolj moderne kovinske barve — staro zlato, bronze itd. Za sezono pomlad — poletje 1982 pa je predvideno veliko bele barve, 20–25%. To velja tudi za tekstil. Modni čevlji so bolj koničasti in večina z nizkimi petami. Okraski na gornjih delih so pletenja različnih oblik. Večina ženskih čevljev je nepodložnih, predvsem zaradi mehke gornjih delov. Zelo veliko je športne obutve v vseh izdelavah in za različne namene, kar je v skladu z oblačenjem nemškega kupca.

Na sejmu je pri posameznih modelih vidna tehnološka dognanost modelov ob upoštevanju udobnosti in enostavnost ter racionalnost izdelave. To velja za nemške proizvajalce in ravno zaradi tega ima düsseldorfski sejem še poseben pomen.

Marjan Bogataj

Skladišče končnih izdelkov

V novembrski številki glasila bomo spregovorili o oddelku, kjer se zbirajo in od koder potujejo v svet vsi naši izdelki – o skladišču končnih izdelkov.

Šestintridesetim delavcem, kolikor jih je tu zaposleno, so se s prodobitvijo novih skladiščnih prostorov pogoji dela precej izboljšali.

Z nekaterimi od njih smo se pogovarjali o njihovem delu, problemih ...

Matija Zajc in Milan Kavčič

Milan Kavčič, ekspeditor:

Kontroliram, da so pošiljke točne in da so dokumenti pravi. Tukaj delam 12 let. Delovni pogoji so se precej izboljšali, odkar imamo novo skladišče, čeprav je seveda še vedno prepah ipd. Z novim skladiščem smo dosti pridobili tudi pri organizaciji in delovnem učinku. Vse imamo na enem mestu in ni nam več treba skakati po raznih manjših skladiščih v Zireh, kot je to bilo potrebno prej.

Janez Filipič, vodja izvozne izmene:

Naše delo bi lahko na kratko opisal takole: Ko dobimo naročilnico, zapakiramo obutev in jo odpošljemo. Obutev imamo zloženo po stalažah, nabiralec jo nabere in potem jo zapakiramo. Za pripravo pošiljk imamo včasih dovolj časa, drugič pa vzemo zanj v zadnjem trenutku.

Večina obutve za izvoz nalagamo na kontejnerje, nekaj pa tudi na domače tovornjake. Včasih gre kakšna pošiljka

tudi z avionom. Z novim skladiščem smo pridobili vsaj 50 % boljše pogoje. Ni več takšne natrpanosti, do skladiščne obutve se lažje pride. Skladišče je že precej sodobno opremljeno, imamo transporterje ipd. Transport v hali poteka na vozičkih, do skladišča pa bodo izdelki potovali po posebnem transporterju.

Matija Zajc, vodja izmene za odpremo domače lahke obutve:

Predvsem skrbim za odpremo lahke obutve za domači trg. Naročilo dobim iz odpremnega oddelka in naša skupina obutev pripravlja po sortimentih, artiklih, jo zapakira in pošlje. Včasih se tudi zgodi, da moramo kaj na naročilu črtati, ker ni te obutve.

Omenil bi tudi, da imamo že dalj časa uveljavljen način dela, da kartone upo-

časom sem obiskoval poseben tečaj za skladiščnike in lahko rečem, da je naše skladišče že precej podobno sodobno opremljenemu skladišču. Res še ni paletizacije, na področju notranje ureditve pa bi se dalo še kaj izboljšati.

Ko že govorimo o modernem urejenem skladišču, bi še dodal, da nas pri delu precej motijo občasno oblikovane skupine za prepakiranje.

Marjan Zalar:

Aprila sem prišel delat v Alpino. Prej sem že delal v skladišču v Ljubljani kot višji skladiščnik. Delam v skupini za nakladanje. Pogoji dela so bili tam dosti boljši, tudi razumevanje med ljudmi. Poznam sodobne načine skladiščenja in zdi se mi, da v skladišču še precej manjka, da bi bilo sodobno. Nerodno je tudi, ker moramo tehtati kartone za

Franc Pečelin razpisuje prodajo lahke obutve

rabimo po večkrat in s tem prihranimo milijone in milijone. Uporabljamo pa te, že rabljene kartone, za direktno dobavo. Ker so večkrat preplepljeni z etiketami, jih ne moremo uporabljati za pošiljanje po železnici, ker bi lahko prišlo do zmede in napak. V jesenski sezoni npr. uporabljamo kar polovico rabljenih kartonov. Zdi pa se mi prav, da bi bili za to delo vsaj malo stimulirani, tudi obleka se pri tem bolj uničuje. Edino naša skupina se je ob prehodu v novo skladišče zavestno odrekla enemu delavcu, a delo vseeno uspešno opravljamo – v skupini nas je šest. Pred

izvoz. Delovni pogoji so za mladega še dobri, za starejšega pa je precej težko. Delavce pogosto bolijo noge.

Tone Trček:

Včasih preložim tudi 400 kartonov na dan. V tem skladišču sem kakšne 4 leta. Sem zdrav, vendar me bole roke. Drugače je skladišče dobro, le beton imamo stalno in pa prepah. Na bolniško ne grem, dokler res nisem zelo bolan.

Franc Pečelin, referent za odpremo lahke obutve:

Naročila za prodajalne dajo prodajalci na poslovodski konferenci. Vse to se še deloma korigira in obdela računalniško.

Mi potem te računalniške izpise vnesemo v fascikel. Ko

Janez Filipič, Anton Trček in Marjan Zalar v skladišču gotovih izdelkov

Kako ustvarjamo

pride nek artikel v skladišče, ga vpišemo v kartico in potem oddamo v prodajalno — ali naenkrat vse ali pa po nekaj parov. Tudi zahtev po dodatnih pošiljkah je precej. Nekaterih artiklov tako zelo hitro zmanjka. Največjo težavo predstavlja, ker obutev često ni pravočasno narejena, zahtevajo pa jo vse prodajalne hkrati. Kontaktiramo v glavnem s prodajalnami, prav tako pa tudi z grosisti.

Srečko Kavčič, referent za odpremo težke obutve:

Moje delo je podobno kot Pečelinovo, le da se jaz ukvarjam s težko obutvijo. V sezoni jesen-zima skrbim za odpremo smučarske obutve našim prodajalnam in pa grosistom — Slovenijašport, Nama ipd. Najino delo je zelo sezonskega značaja. Sedaj jeseni imamo recimo zelo veliko dela.

Tudi pri smučarski obutvi nastopi kdaj problem, ker ni vsa obutev narejena pravočasno in jo ne moremo takoj dostaviti kupcem. Včasih pa imamo obutev, ki gre slabo v prodajo kljub nižji ceni.

Ivanka Klavžar: odprema gotovih izdelkov iz plastike:

Ko je pošiljka razpisana, jo skladiščniki naberejo, zapakirajo. Jaz potem prinesem dobavnice, pregledam, koliko je kartonov in napišem tovarne liste. V odpravno knjigo je treba napisati, katera obutev in koliko so jo naložili na tovarnjake. Težave nastopajo npr. pri grosistih, ker ne vemo vedno, na katero železniško postajo je treba blago dostaviti.

Prostore imate malo bolj oddaljene od ostalih delov DO. Ali imate občutek, da ste zato manj vključeni v samoupravno življenje?

Ivanka Klavžar: Sploh ne. Tudi informatorje, glasila redno dobivamo. Naš delegat v DS nam pove, če je kaj zanimivega na sejah delavskih svetov.

Janez Arhar, delegat v delavskem svetu TOZD Prodaja:

Janez Arhar

Ko dobim gradivo, se s delavci vedno pogovorimo, če je bilo kaj pomembnega na delavskih svetih. Včasih izoblikujemo tudi skupno stališče za sejo, npr. glede osebnih dohodkov, delovnih pogojev.

Anica Čar, vodja faktur-nega oddelka:

V oddelku smo 3 delavke, vodja sem približno 2 leti, skupno pa delam tu že 7 let. Dobim dobavnice in na podlagi tega naredim fakture in to za izvoz in grosistično prodajo, za Alpinine prodajalne pa obračun opravijo v RCA, mi to le pregledamo in pošljemo naprej. Delamo fakture še za material v skladiščih materialov in tudi za plastiko. Lansko leto smo npr. izstavili okrog 4000 faktur, poleg tega smo jih pregledali še dodatnih 2300 za domače prodajalne.

Stane Čar, vodja odpreme:

Skladišče končnih izdelkov spada pod TOZD Prodaja in ima naslednje oddelke: reklamacije, odprema pisarna, fakturni oddelek in skladiščni delavci — tu so 3 skupine: ena je za izvoz obutve, druga za domačo lahko obutev in tretja za domačo težko obutev. Poleg tega sodi sem še skladišče izdelkov iz plastike.

Stane Čar — vodja odpreme

Delavcev imamo približno toliko kot prej v starem skladišču. Se je pa z novim skladiščem izboljšala organizacija dela, saj smo dobili nove pripomočke (trakasti, valjni transporter). Še vedno pa je v skladišču mnogo fizičnega dela, ki pa se mu ne da izogniti. Recimo vso pošiljko je potrebno zapakirati, stehitati ipd. Organizacija se bo še izboljšala s pridobitvijo novega transporterja, medtem ko se v zvezi z organizacijo skladiščenja ne bo dalo dosti več narediti. Obutev imamo

lepo sortirano in na točno določenih prostorih.

Notranji transport pa je neizbežen.

Evidenca o tem, kaj imamo v skladišču in kje je točna. Dnevno delamo tudi poročila o tem, kar se v proizvodnji naredi. Starih zalog praktično ni, razen nekaj smučarskih čevljev, lanskih in predlanskih. Pomladna obutev je odšla iz skladišča vsa, jesenska tudi, zimska se sedaj prodaja.

Ali lahko poveste še nekaj besed o reklamacijah:

Stane Čar:

Stranke reklamirajo obutev same, ali pa preko prodajalne. Upravičenost reklamacije preveri posebna komisija na re-

klamacijskem oddelku. In če je reklamacija upravičena, čevlje popravimo in jih pošljemo nazaj v prodajalno ali pa kupcu.

Težave v tem oddelku imamo npr., če se šele na tržišču pokaže kakšna tehnična napaka pri določeni vrsti obutve. Nekega artikla dobimo v oddelek mnogo, kar povzroča težave, ker vsega v oddelku reklamacij ne morejo sprejeti. Težave pa ima celotna DO, ker se vsa ta obutev ne da popraviti in moramo pisati dobropise — to pa DO lahko precej stane, na drugi strani pa takšne napake tudi krnijo ugled delovne organizacije.

**Nejko Podobnik
Mišo Čeplak**

Zakaj toliko nadur pri šoferjih

V času vsestranskih prizadevanj v iskanju oblik za čim učinkovitejše varčevanje, je tudi v naši delovni organizaciji čutili težnjo po preprečevanju nesmotrnega trošenja sredstev. Poleg mnogih bolj ali manj učinkovitih ukrepov naj bi zmanjšanje nadurnega dela pri naših šoferjih tudi nekoliko pripomoglo k dobrim rezultatom v prizadevanju za čim smotrnejše gospodarjenje.

Predvsem tistim, ki menijo, da je število nadur naših šoferjev preveliko, pa tudi vsem članom kolektiva, želimo v pričujočem članku posredovati nekaj pojasnil, ki naj bi natančno osvetlila najrazličnejše vzroke, ki voznikom naših motornih vozil ne dovoljujejo, da bi vse dolžnosti opravili v rednem delovnem času. Res je, da je število nadur v primerjavi z lanskim letom letos močno naraslo, za kar pa ni vzrok nesmotrno izkoriščanje časa, marveč moramo upoštevati dejstvo, da je v lanskem letu zakon tovarnim motornim vozilom dovoljeval radius le 200 km. Zato so bila naša vozila neprimerno slabše izkoriščena, število ur, ki so jih vozniki prebili na voznji pa je razumljivo bilo tudi manjše. Ob neizkoriščenih domačih vozilih smo si za relacije nad 200 km morali posluževati špedicijskih prevoznikov, kar pa prav gotovo ni bilo cenejše.

Marsikdo, ki nima priložnosti bolje spoznati dela šoferja na terenu, morda meni, da se njihovo delovno opravilo omejuje zgolj na upravljanje motornega vozila, ki mu je zaupano. Obseg njihovih dolžnosti pa je mnogo večji, kot bi sodili na prvi pogled. Naj navedemo le nekaj primerov: Čakanje na carinah vzame pogosto mnogo več časa, kot bi ga mogli načrtovati vnaprej. Omenimo naj še primere, ko se naši dobavitelji glede prevzema kakšnega materiala dogovora ne držijo, kar zopet povzroči našim šoferjem dolge ure čakanja. V primeru da grozi

zaradi pomanjkanja materiala zastoj v proizvodnji, mora šofer na pot ne glede na število ur, ki jih bo prebil na terenu izven rednega delovnega časa. Takih primerov pa je zaradi vse hujšega pomanjkanja materiala v zadnjem času vse več.

Prav od vztrajnosti in prizadevnosti voznika je pogosto odvisno, ali bo material pri dobavitelju sploh dobil in ga pravočasno dostavil porabnikom v delovni organizaciji. Glede števila nadur je prav, da povemo tudi to, da ves čas, ki ga voznik prebije na terenu izven rednega delovnega časa, ni štet v nadure, marveč se število nadur odmerja glede na število prevoženih kilometrov. Naj navedemo primer: Eden od voznikov je v enem mesecu prebil izven rednega delovnega časa na terenu 103 ure od tega pa se mu jih v nadure šteje le 69, to so ure, ki jih šofer prebije za volanom po predpisani normi 40 km na uro.

Primeri, ki smo jih navedli, predstavljajo le majhen izsek iz dokaj obsežnega in razgibanega delovnega področja šoferjev, zato je morda vprašljivo, ali smo z nekaj skromnimi pojasnili o vzrokih, po mnenju nekaterih, previsokega števila nadur, dosegli svoj namen. Kolikor nam to ne bi uspelo, se v primeru vsake nejasnosti lahko obrnete na oddelek avtoprometa in se v prijeteljskem razgovoru s šoferji seznanite z njihovim delom. Tako boste lahko ugotovili, da ima kruh naših šoferjev dokaj trdo skorjo.

Polde Filipič

Kam s pripravniki

Izobraževanje postaja vse pomembnejša kadrovska funkcija, vse pomembnejša prvina za nadaljnji razvoj združenega dela.

Pripravninstvo pomeni tudi pomemben del izobraževalnega procesa, zato smo se odločili spregovoriti nekoliko o pripravnikih v naši DO.

Poleg mentorjev se z njimi še posebej ukvarja organizator izobraževanja Eva Dolenc, ki je povedala, da imamo v Alpini trenutno 6 pripravnikov, 5 s končano srednjo šolo in enega absolventa visoke šole.

Programne pripravniške prakse smo pripravili skupaj z mentorji, za 3 pripravnike – čevljarke tehnike pa sta pri izdelavi programa sodelovala še vodja TOZD Obutev Ziri in vodja tehničnega sektorja.

Vsi trije čevljarke tehniki istočasno še študirajo ob delu. Zagotovljeno jim je obiskovanje predavanj ob petkih in sobotah.

Kot organizator izobraževanja skrbi, da jim praksa poteka čim bolj po začetni poti. Vendar pa na potek pripravništva močno vpliva, če pride do težav – pomanjkanja delavcev – v proizvodnji, takrat namreč pripravniki delajo to, kar je najbolj nujno.

Uspeh pripravništva je odvisen:

- od organizacije pripravništva
- od mentorja
- od samega pripravnika

Na splošno so v naši republici v zadnjem času težave glede zaposlovanja novih delavcev in tako s pripravniki pogosto sklepajo pogodbe za določen čas.

Lahko torej ugotovljamo, da tudi v Alpini štipendija ne bo več garant zaposlitve.

O urejenosti pripravniške prakse smo povprašali nekaj pripravnikov kot tudi njihove mentorje.

Cveto Gruden dela v montaži:

Plan pripravništva je razdeljen tako, da bom v 6-ih mesecih moral obdelati vse faze v montaži. Zanima pa me, zakaj ne bom prešel celega tozda. Mentor se pogosto zanima zame. Plana se držimo, vendar ko nekje pride do pomanjkanja delavcev, delam tam, kjer me najbolj rabijo.

Vinko Podobnik je mentor Cvetu Grudnu in Bernardu Jesenku. Program sem razdelil po delovnih opravilih, pri čemer bosta na manj zahtevnih 2 dni, srednje zahtevnih 4 dni in bolj zahtevnih 8 dni. Plan je narejen za 6 mesecev. Veliko bolje pa bi bilo, če bi priprav-

Zunanost prodajalne v Metliki

Nova prodajalna v Metliki

27. oktobra smo odprli prvo prodajalno Alpine v Beli Krajini, v Metliki. V njej so zaposleni trije prodajalci, ki so bili pred tem že na praksi v prodajalni Novo mesto.

Za prodajalno načrtujemo 4,5 milij. din prometa letno.

Investicija za novo prodajalno ni velika, dela so potekala kratek čas, in sicer smo kupili in predelali lokal, v katerem je bila nekdanja prodajalna konfekcije.

Otvoritvi prodajalne so prisostvovali ugledni predstavniki družbenopolitičnega življenja občine.

Prodaja je že v prvih dneh preseгла pričakovanja in kaže, da smo se z izbiro mesta nove prodajalne dobro odločili.

Takoj po otvoritvi prodajalne so ljudje začeli množično kupovati naše čevlje, prvi kipec pa je dobil zastoj ženske škornje.

Torej, kljub temu, da Metlika ni velik kraj, računamo, da bo prodajalna delala uspešno. Novim sodelavcem želimo mnogo uspehov pri delu v našem kolektivu.

M. Č.

Notranost nove prodajalne v Metliki

Cveto Gruden – spoznati delo v proizvodnji je nujno

Kako ustvarjamo

Vaso Kolenc – čevljarški tehnik, bo najprej spoznal proizvodnjo

nikla šla skozi celoten proizvodni proces TOZD, še posebej zato, ker še ne vemo, kje bosta po končanem pripravništvu delala. V program sem jima vključil tudi delo na kontroli, popravilu reklamacij in tudi zamenjavo mojstrov. Kontakte imamo vsak dan, ko jih razporedim, kam kdo gre. Zankrat delata dobro, domenjani smo tudi za pisanje dnevnikov, seznanjena sta tudi z normami na posameznih fazah.

Mislím, da bi se čas dela v montaži zanjú dal skróčiti, če se bi izkazalo, da bi lahko za nekaj časa šla še v druge oddelke. Če bi ugotovila kakšno nepravilnost, ali da bi se dalo kaj bolje narediti, naj to seveda povesta. Tudi če jima kaj ni jasno, se bomo pogovorili.

Vaso Kolenc opravlja pripravniško prakso v prirojeválnici: S programom do sedaj nisem dobro seznanjen. Zankrat delam praktično ves čas isto, sekam isti material. Delo je enolično. Zelo rad pa bi tudi vedel, kako bo potekal moj program prakse naprej. Mogoče bom šel v šivalnico.

Lojze Poljanšek, mentor Vasu Kolencu:

Imam narejen program, po katerem naj bi pripravnik približno 2 meseca delal v prirojeválnici in bo potem šel v šivalnico. V programu sem poleg normiranega dela za stroji upošteval še režijska dela, kot so priprava partij za sekanje, sekanje defektov, kontrola nasekanih delov, kot tudi nadomeščanje mojstrov. Seveda pa plan pripravništva odpade, če manjka delavcev. Če kaj ne bo vedel, lahko brez skrbi vpraša mene ali mojstre.

Pripravniki – čevljarški tehniki imajo program iz-

delan, kako se bo uresničeval, pa je odvisno od normalnega poteka proizvodnje. Če ne bo pomanjkanja delavcev, bo tudi program bolj izveden.

Zal pa programi niso razdeljeni na 2 dela, kot bi morali biti. V prvem, ki traja 4 mesece, bi se pripravnik moral na splošno seznaniti s TOZD, v drugem, ki traja dva meseca, pa delati tam, kjer bo tudi pozneje ostal.

Ali smo sploh na osnovi plana proizvodnje ugotovili, kje bomo te kadre potrebovali?

V finančno-računovodskem sektorju je **Franci Mlinar** mentor dvema pripravnicama – Heleni Kavčič in Jani Kavčič.

»Program pripravništva za Heleno Kavčič je urejen tako, da bi spoznala DO kot celoto in se nato usmerila v svoje strokovno področje. Preko vseh oddelkov naj bi spoznala

Helena Kavčič je pripravnica v finančni službi

stvari, ki so pomembne za planiranje in analize.

Jana Kavčič pa je dokončala ob delu ekonomsko srednjo šolo in program zanjú obsega samo strokovni del s področja knjigovodje osnovnih sredstev.

Helena Kavčič:

Program je izredno sestavljen in če bi se ga držali, bi imela kaj od tega. Pol leta je program potekal še kar normalno, v računovodstvu pa so me za 5 mesecev porabili za nadomeščanje delavke, ki je šla na porodniški dopust.

Delo je narekovalo, da se strokovno nisem mogla več izpopolnjevati.

Zato bo v zvezi s strokovnim izpitom zelo težko, saj mi je šele oktobra pripravništvo spet začelo teči nekako po programu, vmes pa je 5 zamujenih mesecev.

Sedaj se bom poizkušala pospešeno pripravljati na strokovni izpit.

Franci Mlinar:

Zdi se mi, da je preveč skrbi za pripravnika prepuščeno mentorjem. Organizator izobraževanja bi moral še bolj skrbeti za potek programa pripravnikov.

Jana Kavčič:

Prej sem delala v RCA, ob delu sem dokončala ekonomsko srednjo šolo in sedaj sem pripravnica v finančno-računovodskem sektorju. Delam isto, kot bom delala po končani pripravniški praksi, ki naj bi trajala 3–4 mesece. Potem pa sledi strokovni izpit. Program bo mogoče skrajšati zato, ker sem že nekaj časa v Alpini in DO poznam. Pišem dnevnik, ki ga oddajam organizatorju izobraževanja.

Helena Kavčič:

Avtomatsko si kot pripravnik prikrajšan, če ni program dobro izpeljan in se to stalno drži pečat, da nič ne znaš. Pravijo, da je veliko odvisno od človeka samega, a v takšni situaciji, se kaj drugega ni dalo narediti.

Dobro pa bi bilo, če bi pripravnika, ko pride v DO, povprašali, kaj ga zanima. Nihče npr. ne ve, da sem na 1. stopnji študija na ekonomski fakulteti diplomirala računalniško smer. Moje ambicije recimo nikoli niso bile, da bi delala v finančnem sektorju.

Mišo ČEPLAK

Jana Kavčič – pripravnica v finančni službi

Povprašajmo se ob koncu, ali bi se dalo v Alpini v odnosu do pripravnikov kaj izboljšati, jih bolje uporabiti in usposobiti tam, za kamor so usposobljeni. Za to smo jih navsezadnje tudi štipendirali.

Gospodarska situacija se zaostruje, težimo za zmanjševanjem administracije oz. ljudi, ki opravljajo administrativna dela. Premislimo že sedaj, kako bomo vključili v delo naše štipendiste, trenutno jih imamo 56 na poklicnih šolah, 22 na srednjih, 4 na višjih in 6 na visokih šolah.

Dopisujte

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

RAZGOVOR ZA UREDNIKOVO MIZO NA TEMO VOLITVE

V razgovoru so sodelovali: Ivan Capuder — predsednik krajevnega sveta ZK, Bogdan Erznožnik — predsednik IO KK SZDL, Vinko Markelj — predsednik sveta KS in Janez Kosmač — predsednik OO sindikata DO Kladivar. Razgovor sta vodila Neško Podobnik in Srečo Erznožnik, zapiske pa pripravil Mišo Čeplak.

Kako ocenjujete dosežanje politične priprave na volitve? Katere akcije so po vašem uspele, katere manj?

Kako so se v delo vključili vaški odbori, kako društva in drugi?

Bogdan Erznožnik:

V fazi priprav na volitve je KK najprej imenovala koordinacijsko komisijo za kadrovska vprašanja in volitve, ki je pregledala vse aktivnosti okrog priprav na volitve. Za nami je prva faza — evidentiranje kandidatov. Evidentiranih je bilo precej delegatov, razveseljivo je, da je med njimi večji odstotek mladih delavcev, žensk, kot tudi ljudi z visoko in višjo izobrazbo. Tako lahko rečem, da je evidentiranje potekalo uspešno.

Pri evidentiranju pa ni sodelovala samo kadrovska komisija, ampak so odločilno vlogo odigrali tudi vaški odbori. Na sejah vaških odborov je bilo izvedeno osnovno evidentiranje, sledili pa so zbori občanov. Še preden smo načrtovali zbere, smo se pogovarjali, kako bi jih popestrili in tako smo na dnevni red poleg evidentiranja dodali še realizacijo plana KS. Zbori so bili kljub temu slabo obiskani, predvsem pa je manjkalo mladih. To je ena od akcij, ki nam ni uspela. Društva so se vključevala v seje vaških odborov.

Neško Podobnik: Smo sredi političnih priprav na volitve. Ali so bile izpeljane že kakšne konkretne akcije, kako odpraviti pokazane slabosti, npr. pri delu zborov?

Bogdan Erznožnik: Konkretnih akcij še ni bilo. Na

predsedstvu smo ocenili potek in rezultate evidentiranja in pripravili koncept dela v prihodnjem obdobju. Ugotoviti bo potrebno, katera področja krajevne zanimajo, jih privablja.

Dosti smo doslej naredili okrog same organiziranosti SZDL. Teža dela in sodelovanje bi še naprej morala biti v vaških odborih.

V naslednjem obdobju bo težišče dela na samoupravnem in delegatskem sistemu, stabilizaciji, planskih ciljih, usmerjenem izobraževanju. Z vaškimi odbori je pokrito celotno področje KS. VO Stara vas pa je precej velik in težko pokriva vse področje, zato je ena od možnih variant, da bi posamezni člani vaških odborov pokrivali določeno sosesko. Ugotovili smo, da so vaški odbori zelo pomembne oblike in da jih je treba še utrditi.

2. Kaj menite o kadrovski urejenosti na žirovskem, da bi dobro zaživel delegatski sistem v kraju in v občini, da bi kvalitetno delali razni izvršilni organi v kraju, da bi dosegli ustvarjalno povezanost združenega dela s problematiko v kraju?

Vinko Markelj: Okrog kadrovske urejenosti je bilo že veliko povedanega, a le v določenih obdobjih. Ko imamo evidentiranje, posvečamo temu veliko pozornosti in mislimo, da je s tem že vse urejeno. Vendar pa bi na kadrovanju morali stalno delati, stalno bi to moralo biti prisotno pri delu samoupravnih organov in DPO.

Ko delegate izvolimo, mislimo, da smo vse naredili in da bo delegatski sistem zaživel in za 4 leta na to pozabimo. Toda evidentiranje, kandidiranje, izbor je le uvod, šele črka A. Šele potem se mora pričeti pravo delo.

Delegatu je treba najprej povedati, kakšne so njegove naloge. Njegova dolžnost ni le iti na sejo in biti tiho. Leta 1974 smo kritizirali odborniški sistem, toda tudi delegati se ne vračajo v bazo. Vprašanje, kolikokrat se je že zgodilo, da je delegacija šla po mišljenje v bazo. Rečemo samo, da delegat ni aktiven. Vprašati pa se moramo, zakaj ni aktiven, zakaj ne gre na sejo. Vprašajmo ga, zakaj!

Mi smo baza, v delegaciji pa moramo imeti najbolj sposobnega človeka na tistem področju. Važno pa je, ali mu pomagamo ali ne. V naslednjem obdobju bi morali narediti rokovnik, kako te pomanjkljivosti odpraviti.

Neško Podobnik: Kakšna je vaša ocena dela organov krajevnega samouprave?

Vinko Markelj: Krajevna samouprava je zelo razvejana in lahko rečem, da smo dosegli določen napredek v organiziranju samouprave.

Važno je dvojje: Najprej kje, o čem odločaš, npr. na zborih občanov odločamo o planu krajevnega skupnosti. Drugo pa je odločanje o izvrševanju, o tem pa odločajo izvršilni organi. Tako npr., ko neko stvar sprejemamo, je naloga izvršilnih organov, da odločijo kako to izvršiti — npr. kako izvršiti plan KS.

Na področju krajevnega samouprave je vsekakor napredek v večji samostojnosti komisij, ki pa tudi bolje delajo, tako da se neka stvar ne konča le pri nekaj ljudeh. Tudi usklajenost pri akcijah je zadovoljiva.

Neško Podobnik: Kakšno pa je sodelovanje med združenim delom in krajevno skupnostjo?

Vinko Markelj: Združeno delo je prišlo do spoznanja, da ni le tovarna, da je nekje še krajevna skupnost, da imajo npr. v njej vsi delavci skupne probleme. Če so skupne dejavnosti dobro organizirane, je to dobro tudi za združeno delo. Združeno delo ima velik posluš za delo v krajevni skupnosti, ta ocena velja praktično za vse žirovske delovne organizacije.

Neško Podobnik: Ali gre pri vseh DO za doslednost pri izvajanju sprejetih obveznosti?

Vinko Markelj: Lahko bi govorili o dveh stvareh: o izpolnjevanju že sprejetih ob-

vez, drugo je pa, da je iz DO premalo pobud za dodatne akcije, sodelovanje. Vsi se moramo zavedati, da je za delovne organizacije bistveno, kako je urejeno tudi v krajevni skupnosti. Zavedati se moramo, da so družbena sredstva last vseh nas in da jih moramo pametno razporediti.

Združeno delo je po zakonu dolžno, da nameni določena sredstva za razvoj dejavnosti zunaj DO. Za ostala sredstva pa pride v poštev dogovarjanje.

V bazi dogovarjanja je potrebno vse poslušati, upoštevati predloge — je za demokratsko dogovarjanje.

Ko pa se o nečem dogovorimo, je to treba izvršiti. V fazi izvrševanja dogovarjanje ne pride več v poštev.

Neško Podobnik: Lahko bi trdili, da je vse odvisno od ljudi, od delegatov. Ali bomo lahko z evidentiranimi delegati dosegli to, kar želimo.

Vinko Markelj: Po strukturi izobrazbe imamo ugodno evidentiranje, tudi po področjih. Največ evidentiranih je za delo v SZDL, kar je zelo dobro, saj če bo delo tam teklo dobro, bo tudi druge potreba. Dosti je tudi delegatov za krajevno samoupravo, kot tudi za zbor ZD. Dobro so zastopani tudi mladi in ženske. Leta 1978 je bilo v krajevni samoupravi le 11 mladih (od skupno 140 delegatov), sedaj jih je 24% (66 od 274 vseh evidentiranih) — mladih do 25 let. Tudi žensk je 24%. Kvalificiranih delavcev je 43%, z višjo izobrazbo 8,4%, z visoko 8% in s srednjo 22%.

Bistvena bo pa potem sestava kandidatnih list, ko bo potrebno kandidirati tiste, ki jim je samoupravni sistem pri srcu.

Nasploh mislim, da je delegatski sistem ljudem pri srcu. Analizirati pa je potrebno, kakšne so težave delegatov. Ali so težave z gradivom, ki ga je veliko in je težko razumljivo?

Razmišljati bomo morali o tem, kako v kraju povezovati posamezne delegacije — predvsem sorodne delegacije v kraju in združenem delu. Doživeli smo, da so bili delegati KS včasih različnega mnenja o določenih stvari oz. so zastopali na občinski ravni različna stališča.

Ko prispe gradivo, bi se vse delegacije morale vesti skupaj in izdelati skupen program dela. Nekoga bomo zadalžili, da bo razložil gradivo in potem bomo lahko enotno nastopali. Potrebna je večja sinhronizacija v KS, saj je v

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

skupščini povsem drugače, če se delegati iz kraja podpirajo med seboj.

Prav tako pa bi se informacije z zasedanja občinske skupščine morale vrniti nazaj v delegatsko bazo. V Žireh imamo prednost, ker imamo radio, vendar se ga premalo poslužujemo.

3. Sindikat je nosilec akcije v delovnih organizacijah. Kakšne težave ste imeli pri tem doslej? Ali evidentiranje in druge akcije tečejo po načrtanem planu? Kako upoštevati strukturo zaposlenih?

Janez Kosmač: Sindikat je v Kladivarju nosilec evidentiranja. Ustanovili smo posebno komisijo za to in pazili, da smo pri evidentiranju zajeli vse strukture.

Težav pri evidentiranju ni, treba pa je razporediti pravega človeka na pravo mesto. Težave pa nastopijo pozneje pri sestavi volilnih imenikov.

Pri evidentiranju smo imeli v vidu delegacije SIS, krajevno samoupravo in samoupravljanje znotraj DO. Za vsa ta področja je treba evidentirati ljudi, ki se za to zanimajo.

V komisijo smo določili predstavnike vseh družbenopolitičnih organizacij in samouprave, da bi tako res lahko določili prave delegate.

Njeko Podobnik: Tudi v Alpini imamo koordinacijski odbor pri konferenci sindikata Alpina, v katerem so zastopane vse družbenopolitične organizacije.

Predlagali smo osnovnim organizacijam sindikata, da v svojem krogu evidentirajo kandidate. Evidentiranje je izhajalo predvsem iz koordinacijskega odbora, ki je na pol evidencialne kandidate. O njih so razpravljali izvršni odbori osnovnih organizacij sindikata, ki so tudi določili, kdo je za kam primeren. Lotili smo se

nekoliko forumskega načina evidentiranja, vprašanje pa je, če bi dosegli boljše rezultate. Lahko rečemo, da so rezultati dobri, pot pa ni bila najboljša.

Janez Kosmač: Kadrovanje je ena osnovnih, najbolj pomembnih področij. Če bi komisije za kadrovanje delale stalno, spremljala delegate, bi tudi lažje evidentirali.

Vinko Markelj: Če bi komisija stalno delala, evidentiranje sploh ne bi bilo potrebno, lahko bi prešli kar na kandidiranje.

4. Kako poteka usklajevanje te akcije v občinskem prostoru? Kako ocenjujete doslednost akcije? Kakšno vlogo imajo pri tem osnovne organizacije ZK?

Ivan Capuder: Faza evidentiranja je bila prvič dobro pripravljena, celo računalniško obdelana. Naredili smo dober plan od evidentiranja do volitev.

Evidentiranje je teklo v redu, tudi kadrovska struktura je dobra. Čaka pa nas glavna akcija — koordinacija. Evidentirane kadre bo treba pregledati, jih pravilno usmeriti v delegacije. Tu bo veliko dela. Odločiti se bo treba, kako porazdeliti kandidate — če je na primer nekdo evidentiran na več mestih.

Prisravn predlogov bo morala potekati v ožjem krogu in na zbor priti z izdelanimi predlogi.

Vloga osnovnih organizacij ZK v fazi evidentiranja ni bila velika, to je naloga SZDL in sindikata. Zveza komunistov se mora bolj vključiti sedaj, v fazi kandidiranja, da damo pravega človeka na pravo mesto.

5. Kaj predlagate za bodoče?

Vinko Markelj: Na osnovi evidentiranja sedaj sledi usklajevanje. Najprej bo moral biti skupen sestanek

vseh, ki so delali pri evidentiranju, ugotoviti, kdo je večkrat evidentiran in ga razporediti tja, kjer menijo, da je najbolj potreben in da lahko največ koristi.

Ivan Cepuder:

Pri podpisovanju evidentnih list bodo tisti, ki bodo to podpisovali, imeli veliko odgovornost. Mislim, da člani ZK teh zadolžitev ne bi smeli odkloniti, če le ne bi imeli res posebnih razlogov. Tu bo največja težava v zvezi z volitvami.

Janez Kosmač:

Glede nadaljnjega dela v Kladivarju ugotavljamo, da samoupravni organi dobro delajo. V preteklem obdobju smo pri sindikatu oblikovali sindikalne skupine in za samoupravne organe evidentirali po teh samoupravnih skupinah.

V krajevni skupnosti je samouprava v zadnjem času dobro zaživela. Pri delegacijah SIS pa se pojavlja nezainteresiranost. Ni tudi povezave med delegacijami SIS in KS. Tu bo potrebno nekaj ukreni-

Zaključek:

Ali smo z razgovorom dosegli to, kar smo želeli — vzpodbuditi krajanje, da se vključijo v proces priprav na volitve in dati dovolj napotkov tistim, ki bodo akcijo nadaljevali, nakazati način dela delegatov — to ocenite sami.

Ta razgovor naj predstavlja vzpodbudo za naprej in sedaj moramo pogumno na delo.

ti, npr. uvesti skupno zasedanje delegacij.

Ivan Capuder:

Že pred evidentiranjem smo rekli, da ne bomo šli na maksimum članov delegacij. Čim bolj bo potrebno ustvariti krog zainteresiranih delegatov. Seveda pa brez ustreznega programa ne bo šlo.

Delegacije dobijo premalo gradiva in pogosto še prepozno. Za uspešno delo delegacij je torej potrebna zainteresiranost ljudi, ustrezen program dela in večja organiziranost.

Vinko Markelj:

Še enkrat poudarjam, da mora biti kadrovanje stalno. Z delegati se moramo v enostavnih besedah pomeniti, kaj je njihova dolžnost — priti z gradivom pred krajanje in po sprejemu spet obvestiti krajanje.

V kraju bi lahko zadolžili nekoga, da bi delal na povezovanju delegatskega sistema — ta človek ne bi bil profesionalen, posvetil pa se bi utrjevanju delegatske baze.

Ekonomski izrazi

Carina — vrsta posrednega davka, ki ga je treba plačati, ko blago prestopi državno mejo. Višja carina je določena s carinsko stopnjo. Vloga carin more biti: fiskalna, ekonomska, zaščitna in socialno-politična. Po izvoru morejo biti carine: izvozne, uvozne, tranzitne ali prehodne. Po veljavnih carinskih predpisih razlikujemo naslednje carine:

Dopolnilne carine — če je cena blaga, ki ga uvažamo, nižja od normalne cene, se zaračuna dopolnilna carina v znesku za razliko med normalno in nižjo uvozno ceno.

Kompenzatorne carine — če uvažamo blago, za katero je v državi izvora ali izvoza priznana subvencija, se zaračuna kompenzatorna carina do zneska subvencije.

Preferencialne carine — se uporabljajo za uvoz blaga iz držav v razvoju, če je vrednost uvoženega blaga v industrijsko obdelavo v

državi v razvoju povečana za 50%.

Sezonske carine — za kmetijske pridelke, če domača kmetijska proizvodnja ne zagotavlja stabilnosti.

Osnovna sredstva

— tisti del poslovnih sredstev OZD, ki imajo življenjsko dobo daljšo od leta dni. Se v procesu proizvodnje trošijo le delno. Njih iztrošeno vrednost prenašamo na proizvode v obliki amortizacije ali odpisov osnovnih sredstev. Osnovna sredstva moramo popolno izkoristiti. Nepopolno izkoriščanje osnovnih sredstev ima za posledico nižjo storilnost dela in višje proizvodne stroške. Zato v OZD izračunavamo intenzivnost izkoriščanja osnovnih sredstev. Primerjamo letno realizacijo z vrednostjo osnovnih sredstev in količnik nam pove, kolikokrat se vrednost osnovnih sredstev prelije skozi ustvarjeno blago v enem letu.

Važno je da vemo

● Važno je da vemo

● Važno je da vemo

kadrovške novice

Irma Dolenc, referent za delovna razmerja

V oktobru je sklenilo delovno razmerje 11 novih delavcev, z delom pa so prenehali 3 delavci.

Delovno razmerje v TOZD Prodaja Žiri so nastopili Vera Paradiž v prodajalni Ljubljana V, Aleksandra Žnidarčič v

prodajalni Nova Gorica, Vesna Meznarič v prodajalni Koprivnica, Nada Grdiša v prodajalni Slavovska Požega, Branko Müller, Mileva Petric in Nežka Bezek v novo odprti prodajalni v Metliki. V TOZD Obutev Gorenja vas je nastopila delovno razmerje Silvestra Bogataj, v Delovni skupnosti skupnih služb sta nastopila delovno razmerje pripravnik Vaso Kolenc in Matjaž Poljanšek v kuhinji. Iz JLA se je vrnil Marko Andrijančič, ki je nastopil delovno razmerje v TOZD Obutev Žiri.

Delovno razmerje so prekinili v TOZD Obutev Žiri Branko Benedik na podlagi disciplinskega ukrepa, Milena Munitič iz TOZD Prodaja Žiri – prodajalna Split in Kemal Huskić iz TOZD Plastika Žiri.

Žirovski občasnik

Ze lansko leto ob tem času, ko je izšla prva številka Žirovskega občasnika, me je urednik časopisa Delo-življenje za-prosil, naj predstavim novi časopis. Takrat sem lahko zapisal le nekaj splošnih, nekoliko negotovih in mogoče celo preveč ambicioznih programskih teženj. Zdaj, po izidu tretje številke, so se mnogi problemi z izdajanjem in urejanjem časopisa že toliko uredili, da jih je mogoče bolj jasno opredeliti. To je razvidno tudi iz zadnje številke same, ki je že nekaj časa v rokah bralcev, med katerimi je naletela na ugoden odmev. Naklada je v celoti razprodana.

Kot urednik ne želim ocenjevati, ali smo v prizadevanjih, da bi izdajali dober časopis, uspeli ali ne. Sodbo o tem bodo s časom izrekli drugi. – Rad pa bi izrazil to priliko za oris nekaterih še neizkoriščenih možnosti in nekaterih vprašanj, ki se neresena zastavljajo na poti nadaljnjega izhajanja.

Prvi del našega časopisa je namenjen aktualnim vprašanjem. Mi seveda ne moremo sproti poročati o vseh. Na Žirovskem to nalogo že nekaj časa dobro opravljata časopis, ki ga imate v rokah, in Radio Žiri. Mi se bomo lotevali aktualnih vprašanj le, kolikor jih bomo zmožni znanstveno opredeliti, umetniško predstaviti ali pa zgodovinsko osvetliti.

Veliko literarnih zapisov in likovnih upodobitev že čaka na vrsto za objavo v osrednjem delu. Zavedamo pa se, da bomo uspeli samo, če bomo znali angažirati zdaj in tu živeče literate in likovnike za posebej nam namenjeno produkcijo.

Mnogi se čudijo, koliko pozabljenega zgodovinskega blaga smo že prinesli na svetlo. Običajna je trditev, da so žirovski zgodovinski dokumenti uničeni in za zmeraj izgubljeni. To je res, vendar smo prepričani, da ne povsem – in ravno to želimo dokazati z objavami v tretjem delu Žirovskega občasnika.

Ker ne bi rad preveč ponavljal, naj izpostavim samo še tisto temeljno vprašanje, na katerega bomo morali skupno odgovoriti ali pa umolkniti. To je vprašanje, kako zagotoviti stalne vire financiranja in tako omogočiti redno izhajanje.

Žirovski občasnik je stabilizacijski časopis. Tiska se v najcenejši, ciklostilni tehniki, a oblečen je lepo in sodobno. Pa ne na račun uvožene pameti in materialov temveč po zaslugi domače ustvarjalnosti.

Gre za veliko zmožnost domačih likovnih ustvarjalcev in za velike ugodnosti pri tisku ovitka in likovnih prilog, ki nam jih nudi delovna organizacija Etiketa.

Tiskarski stroški so zaradi majhne naklade vseeno visoki, dohodki pa nizki. Izkupiček od prodaje je majhen, dotacije iz virov z občinske ravni so skromne, na izdatne oglase delovnih organizacij se ni mogoče zanesti. Zavedati se moramo, da gre za lokalni časopis, ki ga bomo zmogli izdati le, če bomo sami, v krajevnem merilu, zagotovili večji del potrebnih sredstev. Zdaj je čas, da predstavniki organizacij združenega dela v naši krajevni skupnosti povedo, kaj mislijo o tem.

Prizadevali si bomo, da pride Žirovski občasnik kmalu spet na svetlo ter prinese novih odgovorov na kulturna in družboslovna vprašanja na Žirovskem.

Miha NAGLIČ

Dozročili so se

Ob vstopu na novo življenjsko pot sodelavcem Cvetki Puc iz obrata Col – TOZD Obutev Žiri, Jolandi Kokot iz prodajalne Maribor in Azriji Pivič iz prodajalne Zenica – TOZD Prodaja Žiri iskreno čestitamo in želimo veliko sreče, zdravja in zadovoljstva v zakonu!

Gasilski dom kmalu

Dela pri novem gasilskem domu na Dobračevi gredo h koncu. Ta velika pridobitev za vse Žiri bo predvidoma predana namenu spomladi

Mariji Bogataj

Pred nedavnim nas je presenetila vest, da je za vedno odšla od nas naša upokojenka Marija Bogataj.

Vsa leta je delala v šivalnici, bila je visokokvalificirana prešivalka in je dolgo časa vodila oddelek šivalnice, dokler ni leta 1973 odšla v pokoj.

Nekdanjo sodelavko bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Vlak Bratstva in enotnosti v Srbiji

Občani, mladina in pionirji Mladenovca in Smederevske Palanke so nam priredili pristrčen sprejem.

Čeprav je vlak bratstva in enotnosti vozil skozi mnoge železniške postaje, se je ustavil samo na določenih, tako da so nas morali gostitelji prepeljati naprej z avtobusi. Tako smo morali izstopiti na železniški postaji Mladenovac za to in sosednje občine. Morje domačinov nas je pristrčno pozdravilo in nam zaželelo dobrodoščilo. Pričakala nas je tudi mladina in pionirji v svojih živopisanih oblekah in rdečih rutah. Folklorna skupina pa nam je zaplesala šumadinske plesne. Pozdravljanja in vzkljanja ni bilo ne konca ne kraja. To so nepozabni trenutki snidenja s prijateljskim srbskim narodom. Še celih 25 km smo potrebovali z avtobusom do Smederevske Palanke. Na vsej poti so nam dvigali roke v pozdrav. Pred stavbo občinske skupščine smo bili spet deležni pristrčnega sprejema ob snidenju z domačini. Objemanja in poljubovanja ni bilo ne konca ne kraja. Folklorna skupina kulturno umetniškega društva »Abram Avramović« iz Palanke pa nam je zaplesala šumadinska kola. Po zunanjem sprejemu so nam priredili v dvorani občinske skupščine še uradni sprejem, kjer nam je zaželel dobrodoščilo predsednik občinske skupščine Smederevske Palanke. Vodja škofjeloške občinske delegacije Ferdo Tolar pa se mu je v imenu pobratene občine Škofja Loka zahvalil za sprejem. Zatem pa so nas gostitelji peljali na svoje domove.

Ce se pri tem zamislim, pred štiridesetimi leti, ko so nas nemški spremljevalci odložili na železniški postaji v Smederevski Palanki, ni bilo takega zanosa in ponosa, kot kasneje v vlakih bratstva in enotnosti. Takrat ni bilo hrane v izobilju. Okupator je od kmetov zahteval obvezno odajanje hrane za svojo preskrbo. Kaj naj ostane za ostalo domače prebivalstvo, ni bilo važno. Gostitelji so nam nudili stanovanje, začasno smo imeli skupno hrano v kletnih prostorih gimnazije, kasneje pa si je moral vsak delovno sposoben pomagati sam. Občina je še naprej pomagala s hrano nesposobnim za delo. Ker so v mestu »držali red in mir« Nemci, so se vanj zatekali, čeprav neradi, tudi prebivalci iz bližnjih vasi, ki so si poizkušali rešiti glavo, saj so v vaseh gospodarile vsakovrstne oborožene skupine, kot so ljotičevci, nedičevci, četniki

drugje pa tudi vlasovci in Bolgari. Le za Žide in komuniste ni bilo prostora. S tem prilivom pa se je število prebivalstva v mestu podvojilo in je naraslo od 4.000 ljudi na okoli 8.000. Za prehrano so bile dvojne cene. Za redne normirane cene se je dobilo le malenkost živil, ali pa večinoma sploh ne, na črni borzi pa so bila živila vsaj petkrat dražja. Tako so mnogi pregnanci dobesedno stradali, starejši ljudje pa tudi hirali in umirali. Učitelji so dobili od države minimalno podporo, da so imeli za skromno preživljanje, drugi pa smo morali poprijeti za vsakršno delo, če smo hoteli preživeti. Meščani so nam sicer skušali pomagati, toda tudi za njih so bile vojne razmere težke. Res je, da so nas imeli na stanovanju, toda za vsakdanji kos kruha so se tudi oni borili. Res je, da je bratski srbski narod izredno gostoljuben, toda imeti v mestu tolikšno število beguncev, je izredno težko. Takoj po osvoboditvi je seveda ta gostoljubnost v svobodi prišla bolj do izraza, ko so se begunci začeli vračati domov. Po vrnitvi v Slovenijo pa so se te prijateljske vezi še nadaljevale, dokler ni prišlo do medsebojnih obiskov in vlaka bratstva in enotnosti, ki trajno zbližuje oba naroda v bratski socialistični Jugoslaviji.

Bratsko sodelovanje pobratenih občin Škofja Loka in Smederevska Palanka je že rodilo dobre sadove. Razen sodelovanja na kulturno umetniškem področju je prišlo tudi do gospodarskega sodelovanja in združevanja sredstev v industriji in gospodarstvu. Tako so s pomočjo Alpeturovega obrata Obnova avtoplaščev podoben obrat ustanovili tudi v Palanki po sistemu ameriške licence Bandag.

Drugi obrat takega sodelovanja je podjetje ETPLAS, ki proizvaja izdelke iz plastike, kot so vrečke za živila, razne folije in podobno.

Tretje podjetje, ki smo ga obiskali in je plod tega prijateljskega sodelovanja, je obrat tozda Iskra Reteče v Palanki, ki so ga zgradili v rekordnem času 6 mesecev in so ga slovesno odprli 9. oktobra 1980. Investicijska sredstva za ta obrat so združile Kmetijska zadruga Azanja in druge delovne organizacije iz občine Palanka, stroje in tehnično dokumentacijo pa je prispeval matični TOZD iz Reteče pri Škofji Loki. TOZD Iskra iz Reteče je izločil iz

svojega proizvodnega programa nekatere izdelke in jih prepustil obratu v Azanji. Tako bodo lahko druge artikule izdelovali v večjih serijah. Tako zdaj v Azanji izdelujejo električne ventilatorske peči (kaloriferje), mlinčke za kavo, sušilce za lase, kodralnik figaro. Trenutno delajo še samo na eno izmeno.

Ko se bo delovni kolektiv dodobra usposobil nameravajo zgraditi še dve proizvodni hali, ker je delovne sile v tej veliki vasi, ki z okolico šteje čez 10.000 ljudi, dovolj.

V bližini Beograda, ali morda celo v bližini Azanje, na-

merava združeno podjetje Iskra Kranj v bližnji, prihodnosti graditi centralno skladišče za vse Iskrine proizvode za področje socialistične republike Srbije. S tem naj bi se izdelki Iskre približali kupcu na tem koncu naše države.

Na koncu bi še omenil, da dela v Smederevski Palanki v sklopu delovne organizacije »GOŠA« tudi institut za varjenje v praksi, ki sodeluje z drugimi delovnimi organizacijami v panogi varjenja in spajanja kovinskih konstrukcij in drugih kovinskih izdelkov.

Ivan Reven

Udeleženci odprave na Daulagiri so se nam oglasili

Taborišče odprave Daulagiri na pristopnem pohodu v vasi Naudanda

Odprava Planinske zveze Slovenije je danes, 26. septembra, zaključila s postavljanjem baznega taborišča, ki nosi ime vaše delovne organizacije »ALPINA«. Ob tej priliki odhaja na pot

tudi tekač – poštar, ki odnaša v domovino tudi pozdrave vsem delavcem Alpine, ki je slovensko odpravo v južno steno Daulagirija opremila z obutvijo.

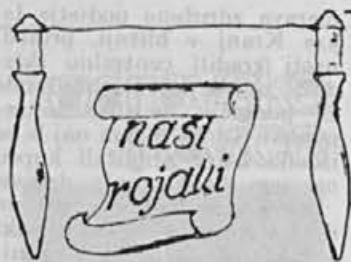
VSEM »ALPINARJEH« POŠILJAMO ČLANI SLOVENSKE ODPRAVE DAULAGIRI 81 PRISTRČNE POZDRAVE IN SE ZAHVALJUJEMO ZA POMOČ PRI ORGANIZACIJI ODPRAVE

Stane Belčič
Ljuba Benčič
Mojca Jarič
Zvezka Kralj
Janez Sabolek

Od tu in tam

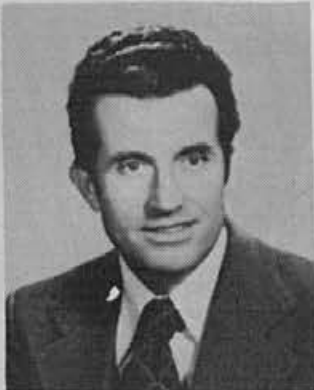
Od tu in tam

Od tu in tam

Lahkoten pomenek o pomembnih zadevah, bi lahko ocenili srečanje z našim rojakom Dragovanom Justinom, pomočnikom direktorja Intereurope, TOZD Transport. Lahkoten zato, ker je sogovornik mirno in logično razglabljal o največjih problemih sodobne organizacije, ki se ji posveča že dalj časa.

Po poklicu je namreč diplomirani organizator dela in je, preden je pred petimi leti prišel v Intereurope, več let delal kot vodja organizacijske službe v Tomosu.

Prepričan je, da ga skoraj na področja smotrnega delovanja v delovni organizaciji, ki ga ne bi bilo pametno obravnavati s pomočjo računalnika, je v njem vsajen zelo globoko. Toda pot do tega prepričanja je bila ovinkasta, čeprav naravna pot razvoja nekega strokovnjaka — pričela pa se je leta 1958., ko se je zaposlil v Tomosu.

O tej svoji poti je pripovedoval: »Drugo vojno sem večinoma preživel kot izseljenec v Smederevski Palanki, kamor so nas Nemci izselili leta 1943., ko mi je bilo štirinajst let. Po vojni sem se odločil za gimnazijo, med počitnicami pa sem bil seveda leto za letom v mladinskih brigadah kar po dva meseca. Najprej Brčko — Banovići, Samac — Sarajevo, Novi Beograd ...

Že leta 1948 so me sprejeli v Zvezo komunistov.

Po končani gimnaziji sem se vpisal na Višjo

pedagoško šolo — smer matematika in fizika.

Leta 1951 sem prišel v Koper in do leta 1958. poučeval na Slovenski gimnaziji.

Kot že rečeno, sem šel tedaj v Tomos, kjer sem se najprej ukvarjal s statistiko in počasi napredoval do vodje organizacijske službe. Vmes sem leta 1967 končal Višjo šolo za organizacijsko delo, kasneje, leta 1979., pa še drugo stopnjo Visoke šole za organizacijsko delo.

Trdim, da nobena večja delovna organizacija ne more obstajati brez organizacijske službe v povezavi z računalnikom. Gre za to, da kolikor mogoče racionaliziramo delo in mislim, da nam je to v Tomosu takrat uspelo. V prvi vrsti je treba namreč izhajati iz problemov, ki jih imajo delavci, torej zainteresirani ljudi in poiskati ustrezne organizacijske rešitve, ki jih je seveda treba z organizacijskim predpisom tudi ustoličiti. Skratka, organizacijska služba mora biti na tekočem z vsemi novostmi od pisarniške opreme do problemov oziroma možnosti na področju dela in poslovanja v vsej delovni organizaciji. Naj za ilustracijo naštejemo nekaj področij: analitična ocena delovnih mest, načrtovanje in spremljanje proizvodnje, statistična kontrola kvalitete ... Zahtevnejše evidence so le drugotnega pomena.

No, sedaj sem že pet let v Intereuropi, ki šteje trenutno 2200 delavcev. V tozdu Transport je zaposlenih 600 delavcev, imamo skoraj 300 tovornjakov in 16 filial po vsej državi. Ukvarjam se v glavnem s t. i. »human relations«, to je z medsebojnimi odnosi v vseh pogledih. V to sfero sodi samoupravljanje z zbori delavcev, koordinacija s službami in podobno. Zlasti mi je pri tem všeč, da je veliko mladih, ki znajo racionalno razmišljati, zato je tudi sodelovanje zelo dobro. Seveda ne gre vse gladko, mislim pa, da je treba ljudi prepričati ...

Poleg teh zahtevnih poklicnih opravil se naš rojak ukvarja še z množico drugih dejavnosti. Tako je član strokovne komisije posebne izobraževalne skupnosti za promet in zveze, kjer sodeluje zlasti na področju usmerjenega

izobraževanja, zelo aktiven pa je tudi v občinskem svetu zveze sindikatov in občinskem komiteju ZK.

Se vedno pa je čas za konjičke.

»Smučanje in plavanje, pa tudi odbojka so mi najbližji športi. Rad tudi jadram, saj imam svojo jadrnico. Lahko povem še to, da sem pred leti začel vzgajati prav jadrnalce, ki sedaj v Jugoslaviji pomenijo največ. Seveda so ti trenirali še naprej pri drugih ... Vsa ta dejavnost pa se nekako dopolnjuje s poklicnim delom, kjer je potrebna tako psihična kot fizična kondicija.« konča Dragovan Justin.

Nejko PODOBNIK

Prvenstvo Zagreba u malom nogometu

ALPINA nema milosti

Zanimljivo je nadmetanje nogometaša na malom prostoru u drugoj ligi. Od četvrtog do dvanaestog mjesta samo je dva boda razlike pa se očekuju grčevite borbe za opstanak. Vodeća Alpina nema milosti. Niže pobjede i bez izgubljenog boda sigurno korača ka prvoj ligi.

Rezultati 5. kola druge lige:

Marlboro — Mornari 0:2, Vectoria — Zagreb 80 0:0, Travno — »Z« 5:3, Lokrum — Alpina 2:3, Joka — Metalogradnja 2:1.

Poredak: Alpina 10. Selenić vet. 8 ...

Od Banjol do Medulina

Kdor si hoče ogledati najjužniji rt Istre z vsemi čermi ali hribinami ter brezštevlnimi otočki in lagunami, ta mora na ogled s čolnom. Obala je z zahodne strani skalovita in precej strma, zato so le bolj redki kopalci ob njej.

Na poti srečujemo sledove vojaških objektov iz Avstrogrske, ki je z njimi zavarovala svoj največji strateški pomorsko-vojaški arsenal v Pulju. Pa tudi naša pomorska meja je zavarovana z ustreznimi opazovalnicami.

Ob Valunskem zalivu se precej oddaljimo od obale. Opazujemo iz te morske poti naselje Premantura. Po tričetrtturni plovi se končno spet približamo obali in njeni najjužnejši točki rtu Kamenjak. Pol milje od obale je tudi na otočku svetilnik Porer, še miljo južneje pa se kažejo obrisi drugega svetilnika Albanjež. Nejasno se vidi tudi vrtni stolp, kjer menda delajo poskusno vrtno za nafto ali plin. Oba svetilnika Porer in Albanež ponoči oddajata svetlobne impulze ljudem, da se po njihovih svetlobnih signalnih orientirajo in izognejo nevarnim plitvinam. Vsak svetilnik oddaja v določenih intervalih, ki trajajo od ene sekunde pa naprej, kakor je za vsak posamezni svetilnik določeno.

Najjužnejši del polotoka je neobljuden, razen redkih »divjih tabornikov in kopalcev«, ki ljubijo samoto in čeri. Za rtom zaplujemo na vzhodno stran, ki se že imenuje Kvarnerski zaliv. Tu se začena že tudi Medulinski zaliv in naprej zaliv Pomer, ki se z vzhodne strani še skoraj dotika Banjol in je tam komaj kilometer široka zemeljska ožina. V zalivu mrgoli majhnih otokov in hribin, kot so Plićak, Šekovac,

Fenera, Trumbuja, toda kdo bi vedel za vse njih imena.

Ob položnih obalah je čedalje več kopalcev. Z vzhodne strani se nam pokaže naselje Premantura, ki smo ga pred dobre pol ure gledali z zahodne strani. Z daljnogledom opazujem vas in dominantni zvonik sredi nje. Toda tradicionalni istrski cerkveni zvonik je precej manjši in nižji.

Dominantni zvonik, ki se vključuje v vaš in jo z vrha ogleduje, je le stolp, ki ima na vrhu antene za vodenje puljskega letališča in za druge potrebe. Na vzhodni strani zaliva je avtokamp Stupice, kjer je imela Alpina letos dve prikolici, dalje so še drugi manjši avtokampi vse do Pomerja. Na vzhodni strani je pa kilometer dolg avtokamp Medulin na polotoku in je z mrežo pregrajen s celino. Tu je mesto šotorov in prikolic s številnimi marketi in drugimi pripadajočimi objekti. Številna podjetja imajo tukaj svoje prikolice, poleg številnih tujih turistov je tukaj zelo veliko Slovencev. Voda je še kar topla, ker pa je ob obali mulj, ne morem reči, da je tudi čista. Na nasprotni strani v Stupicah je čistejša. Poleg avtokampa ima Medulin moderne hotele, na vzhodni strani pa obsežen nudistični kamp. V vsem dolgem zalivu je brezštevila kopalcev in jadrancev. Po ogledu in okreplju v gostišču, kjer ni manjkalo niti harmonikaša, ki nas je tudi v čolnu kratkočasil, se počasi vračamo iz »naveze«, ko je sonce začelo delati daljše sence. Vožnja zvečer ob zahajajočem soncu je najlepše doživetje, če pa Slovenci po svoji navadi še zapojemo, je to že vse, kar mi-slim reči.

Ivan REVEN

To je naš kraj

Pred sezono smučarjev skakalcev

Uvodoma naj seznanim bralce o spremembah in vidnem napredku v delovanju odbora za skoke pri smučarski zvezi Slovenije. Strokovni štab je namreč okrepljen z dvema strokovnjakoma s področja smučarskih skokov. Lojze Gorjanc bo v bodoče opravljal delo direktorja reprezentance in skrbel za nemotene priprave. Trener Danilo Pudgar pa je prevzel mladinsko ekipo, v kateri nastopata tudi člana SSK ŽIRI: Igor Eržen in Dušan Kavčič. To je skupina sedmih perspektivnih fantov, ki so si dokaj enakovredni po kvaliteti. Oba sta napravila 300 skokov na skakalnicah, pokritih s plastično snovjo doma, v Avstriji, Nemčiji in na Češkoslovaškem. Na zimsko sezono sta dobro pripravljena.

A — reprezentanca je v celoti izpolnila program v pripravljalnem obdobju. Vsem nam je znano, da je Primož Ulaga premagoval na plastičnih skakalnicah take mojstre, kot so Avstrijci, Nemci in Čehoslovaki. Ekipa je izredno mlada, saj so vsi stari 19 oz. 20

let in od njih, predvsem pa od Ulage, lahko v tej sezoni, ko je svetovno prvenstvo v klasičnih disciplinah, pričakujemo veliko. Seveda bo v ospredju tudi svetovni pokal v smučarskih skokih, kjer bo Ulaga igral sigurno vidno vlogo.

Delo v naši sredini — SSK ŽIRI poteka nemoteno. Prišlo je že do zamenjave trenerjev. Spremembe so nastale tudi pri vodstvenih kadrih.

Se vedno je daleč največji problem skakalnica, pokrita s plastično snovjo, zaradi katere je tudi nastala praznina pri najmlajših. Težko je namreč voziti najmlajše na treninge in tekmovanja na druge skakalnice, ko se po tej skakalnici učijo najprej voziti.

Znan je problem lokacije in zemljišča, zato prosimo vse, ki so pripravljeni odstopiti primeren teren, ne predaleč iz Žirov, naj pišejo na SSK ŽIRI. Storili bomo vse, da bodo prihodnje poletje naši najmlajši že trenirali doma.

Nujno potrebno je razširiti dejavnost na KS Gorenja vas in Poljane. Sigurno na tem

To je naš kraj

področju živijo talenti, ki bi nekoč ob kontinuiranem delu krojili najmanj slovenski vrh skakanja. Težava je denar, saj nabava smuči in ostale opreme mnogo stane. Nujno pa bo potreben tudi honorarni trener.

Od naših najmlajših sta v pripravljalnem obdobju največ dosegla Andraž Kopač in Tomi Zupančič. Pri starejših

pionirjih pa Borut Mur, ki se bo v letošnji sezoni boril za vstop v mladinsko državno reprezentanco.

Pred nami je veliko nalog, ki zahtevajo sprotne reševanje. Upamo, da ob njih ne bomo ostali sami, da nas bodo uspehi tekmovalcev vzdržali in bomo priskočili na pomoč.

Janez POLJANŠEK

Priprave smučarjev tekačev

Start članov in veteranov. Št. 9 je zmagovalec Albin Krek

V času, ko se vse bolj bliža zima in z njo zimske rekreacijske aktivnosti, ko so načrti za sezono že pripravljani, ali pa so še v pripravi, si je tekaška sekcija smučarskega kluba Alpina za svoje področje dela že začrtala svoje naloge. V tem sestavku bomo spregovorili o nekaterih izmed njih.

Z namenom, da se še razširi smučarski tek med krajani, ki je v zadnji s snežnimi razmerami zelo ugodni zimi doživel velik razmah, nameravamo storiti dve stvari. Kot prva bo predavanje za vse zainteresirane, kjer se bodo seznanili z opremo, z načini mazanja, z vzdrževanjem opreme in osnovami tehnike smučarskega teka. Po predavanju bo organiziran tudi praktični tečaj. Druga stvar, ki jo hkrati smatramo za največjo pridobitev, so sanke, s katerimi bomo stalno vzdrževali tekaške proge, izmed katerih bodo rekreativcem najbolj služili proga na Ančnikovem travniku (med Prebevkom in Blažontarjem) in proga na Polju med osnovno šolo in sotočjem Sore in Račeve, ki bo namenjena tudi potrebam osnovne šole. Če bo dovolj interesentov tudi za kakšno drugo področje, bomo vzdrževali proge tudi drugod.

Tretja in glavna proga bo proga za Petričem, ki bo najdaljša in najtežja in namenjena predvsem za aktivnejše tekače in za tekmovanja. Proga bo letos v Račevi v primerjavi z lansko še podaljšana od Debenca do Petračeve doline, kjer bo nekaj vzponov in spustov, ki jih na ostalem delu proge primanjkuje. Podaljšanje proge bodo omogočile

sanke, ki so že usposobljene po dolgotrajnih naporih članov tekaške sekcije.

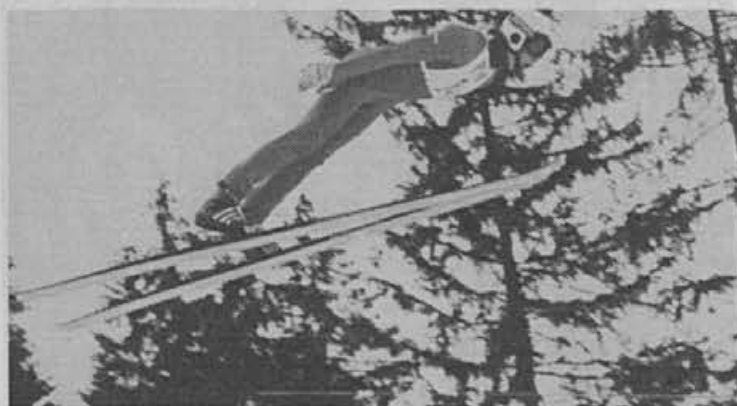
Poleg vzdrževanja prog s sankami doma se nam ponujajo možnosti za vzdrževanje prog tudi v Gorenji vasi in Poljanah, kjer bi lahko z našimi storitvami zaslužili vsaj toliko, da bi se sanke same vzdrževale.

S tem smo se že dotaknili problematike financiranja celotne dejavnosti sekcije. Če izvzamemo lanskoletno dotacijo Alpine za nakup opreme desetim tekačem in sredstev, za služenih na veselici, ki so bila porabljena za ureditev sank, ni bilo drugih sredstev. Vse stroške potovanj na množične maratone smo krili udeleženci sami. Letos se obeta podobna situacija, zato smo sklenili organizirati ples, ki bo 14. novembra v Gorenji vasi z namenom, da tako pridobimo sredstva za najosnovnejšo dejavnost in delno kritje stroškov potovanj na glavna množična tekmovanja v smučarskih tehnikah.

Člani sekcije se bomo tudi letos aktivno udeleževali tradicionalnih množičnih tekaških tekmovanj po vsej Sloveniji, ki so dosegla že takšno razsežnost, da bi kazalo udeležbo na nekaterih že kar omejevati.

Poleg tega pa nameravamo organizirati tekmovanja tudi v Žireh z namenom, da populariziramo ta šport, ki ga danes še veliko ljudi smatra za preveč napornega, čeprav hkrati vedo, da z njim lahko veliko storijo za svoje zdravje in splošno telesno počutje.

Srečko Erznožnik

Igor Eržen prav tako veliko obeta

Dušan Kavčič — perspektiven skakalec

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Jože Verbič 70-letnik

Te dni je dopolnil 70 let življenja prvoborec, nosilec partizanske spomenice, Jože Verbič-Risto.

Obiskali smo ga na domu in povedal nam je mnogo zanimivega. Žal bi bil prispevek preobširen, če bi hoteli objaviti vse. Poizkušali pa smo čim nazorneje prislikati njegovih 70 let življenja.

Predsednik Občinskega odbora zveze združenj borcev SO Škofja Loka Ferdo Tolar-Mirko čestita Jožetu Verbiču

»Rodil sem se 11. novembra 1911 na Logu pri Vrhniki, kot sin bajtarja. Pri hiši je bilo 5 otrok in takoj po osnovni šoli smo se morali sami preživljati, saj je bil dohodek od kmetije in priložnostnih gradbenih del, ki jih je opravljal oče, premajhen.«

Že zgodaj ga je pot vodila v Ljubljano in že leta 1934 se je vključil v revolucionarno dejavnost delavcev. Aktivno je sodeloval v stavki gradbenih delavcev Jugoslavije leta 1936, s katero so dosegli, da so podjetniki s podpisom kolektivnih pogodb priznali nekaj več pravic delavcem. Postal je delavski zaupnik pri več podjetjih in zastopal njihove interese pri kapitalistih.

»Podjetniki so iskali vsakršno priložnost, da bi nas odstranili z dela. Obstajala je posebna črna knjiga gradbenih delavcev, v katero so zapisali vse, ki so se borili za delavske pravice in za take dela ni bilo več. Tako tudi sam kmalu nisem mogel dobiti dela.«

Postal je član odbora Rdečih sindikatov, ki jih je vodila komunistična partija.

»Vojna je bila na vidiku. Dejavnost partije je režim stalno spremljal. Vsako predavanje, sestanek je bilo potrebno prijaviti na policiji in vedno je bil na njih prisoten nadzornik s policije. Leta 1940 so se vprašanja bližajoče se vojne še konkretnije obravnavala.

Poklicali so ga v vojsko v Karlovac, od koder pa so jih poslali proti Srbiji. Vendar pa so transport ustavili v Vinokovcih in jih odpeljali nazaj proti Osijeku.

»V Osijeku sem se srečal s Kidričem, s katerim sva se že prej dobro poznala, in obvestil me je o razpadu stare Jugoslavije. Poudaril je, da se je potrebno prebiti nazaj v Slovenijo. Zbral sem 17 fantov in kljub spopadom s četniki in ustaši sem se 11 dni po razpadu stare Jugoslavije vrnil domov.«

Tukaj se je priključil odporu proti okupatorju. Jeseni 1941 so na njegovem področju organizirali odbor OF. Njihova glavna naloga je bila pridobiti ljudi za boj proti okupatorju.

»V ilegali sem delal vse od 1941. leta, v popolno ilegalo pa sem odšel takoj, ko je nastala bela garda, avgusta 1942.«

Odšel je v Dolomitski odred. Ni pa samo sodeloval v borbah, ampak je opravljal tudi pomembno politično delo na terenu.

V Dolomitih je bilo zelo težko – zaradi bližine Ljubljane in belogardističnih in italijanskih postojank po mnogih vaseh.

Marca 1943 je okupator pripravil na Dolomitski odred veliko ofenzivo. Prišlo je do velike tragedije, saj je bataljon, v katerem je bil tudi Jože Verbič, pretrpel velike izgube.

Zaradi težkega položaja so se borci umaknili s tega področja.

Izbrali so nekaj ljudi, preverjenih aktivistov, ki so nadaljevali z delom na tem področju. Med njimi je bil tudi naš sogovornik.

Vse do poletja 1944 se je ukvarjal predvsem z obveščevalno dejavnostjo, takrat pa je dobil ukaz, da mora oditi v 9. korpus.

»Istočasno je bila tudi ustanovljena OZNA, kamor so me prav tako vključili in moj sedež je bil v okolici Zirov. Zaradi zbiranja obveščevalnih podatkov me je pot pogosto vodila v Dolomite.«

Ob koncu vojne je nadaljeval delo kot aktivist OZNE na Vrhniki. Imeli so polne zapore domačih izdajalcev in so še posebej lovili skrivače.

»Ko so se na Vrhniki razmere uredile, so me predstavili v Ljubljano, kjer sem se ukvarjal s politično emigracijo, ki je pošiljala svoje trojke v Jugoslavijo.

Delovali smo neprenehoma, noč in dan, hodili v patrolje

Ob koncu razgovora pa je še dodal:

»Če bi še enkrat prišel v situacijo, kot je bila leta 1941, nikoli ne bi šel po drugi poti, zato ker želim našim ljudem boljše življenje, kot smo ga imeli mi.«

Tudi mi se pridružujemo čestitkam ob njegovi 70-letnici.

ipd.« Pripovedoval nam je tudi o strašni borbi, trpljenju uslužbencev varnostne službe v času Informbiroja.

Zaradi težkih pogojev dela jih je mnogo zbolelo.

»Zbolel sem na pljučih, posledice so mi ostale še iz zadnje ofenzive, ko sem staknil pljučnico, in leta 1951 so me začasno upokojili. Toda izredno majhna pokojnina je komaj zadoščala za življenje 5-članske družine v Ljubljani.

Tako smo se leta 1953 preselili v Žiri, kjer sem se takoj vključil v politično življenje.

Najprej sem bil predsednik krajevne konference SZDL, potem sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov. Praktično ni bilo organizacije, v kateri ne bi deloval.«

Poleg tega je prevzel za nekaj let tudi vodenje Remonta, ki se je pod njegovim vodstvom precej opomogel.

»S sprejetjem zakona, da imaš lahko le en vir dohodka – ali pokojnino ali osebni dohodek v službi, pa sem se odločil za pokojnino.«

Mišo Čeplak

S hitropoteznim turnirjem so krajevni praznik počastili tudi šahisti

STARŠI!

Pred nami je zima. Smučarski skakalni klub Žiri vabi vse najmlajše od 1. do vključno 4. razreda, da se udeležijo smučarskih priprav oziroma treningov:

– vsak ponedeljek od 17. do 18.30 ure

– vsako sredo od 18. do 19. ure.

Pod vodstvom trenerja Janeza Poljanška se bodo pripravljali na osnovi naj-

širše telesne priprave: atletika, telovadba, igre ter vadba elementov smučarskega skoka.

Za vse fante, ki bodo resno pristopili k delu, bo organiziran specialen zdravniški pregled ter redna zdravniška kontrola.

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Praznovanje krajevnega praznika

Praznovanje krajevnega praznika je letos trajalo pravzaprav tri dni, saj je bilo prireditev preveč, da bi vse lahko opravili v enem dnevu...

Tudi najstarejši so praznovali

Srečanje najstarejših krajanov, starih nad 80 let, je bilo 24. oktobra v prenovljenem DD Partazan. Kar 62 krajanov se je udeležilo tega že tradicionalnega sestanka, ki ga vsako leto pripravlja komisija za zdravstvo in socialno varstvo v krajevni skupnosti Žiri. Najprej je spregovorila predsednica te komisije Lija Cajnkar in prisrčno pozdravila vse navzoče. Slobodan Poljanšek je starostnike pozdravil v imenu krajevne konference

SZDL Žiri, Tone Pintar pa v imenu krajevnega odbora Rdečega križa, ki je vsako leto soorganizator.

Rado Kosmač pa je spregovoril v imenu društva upokojencev, ki šteje že okrog 500 članov in ob tem omenil, da vsako leto srečanje kaže na to, da se je v naši družbi močno dvignil življenjski standard in izboljšala zdravstvena služba, saj vsako leto prihaja več občanov, ki so dosegli to lepo starost...

V kulturnem programu so se izkazali mladi pevci iz osnovne šole pod vodstvom Branka Filipiča in ob spremljavi pianistke Irene Poljanšek.

To pa je bil tudi uvod v večurno veselo kramljanje, obujanje spominov in toliko drobnih radovednosti... Tako je tudi prav.

Radoživost, zdravje in dobra volja gresta z roko v roki s sodelovanjem in ustvarjalnostjo. Očitno naši najstarejši krajanje na to niso pozabili!

Zelimo jim še veliko srečanj!

Nejko Podobnik

Takšno je bilo razpoloženje na srečanju 80-letnikov

Cesta v industrijsko cono

Svet krajevne skupnosti Žiri je dne 9. 2. 1979 imenoval gradbeni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki vseh delovnih organizacij v Žirih, katerih sedanje in predvidene lokacije zajema novi zazidalni načrt žirovske industrijske cone.

Kaj je bilo do sedaj storjenega?

1. Ž lastniki zemljišč smo dosegli načelni pristaneke, predstavnik SO Škofja Loka pa bo vodil uradni postopek za pridobitev potrebnega zemljišča.

Lastniki zemljišč so na sestanku dne 21. 2. 1979 predlagali, naj bi potekala trasa glavne vpadnice v industrijsko cono ob desnem bregu potoka Rakulk.

2. Na osnovi pripombe lastnikov zemljišč in nekaterih krajanov, da prometna situacija, ki jo nudi zazidalni načrt industrijske cone, ni primernejša, je bil sklican ogled na terenu. Na tem ogledu je bilo ugotovljeno, da je treba nujno izdelati prometno študijo, ki bo obravnavala prometno celoto kraja, industrijsko cono pa še podrobneje. To nalogo je prevzel Oddelek za urbanizem SO Škofja Loka.

3. Ker prometne študije nismo prejeli (po dobljenih informacijah ni niti naročena), je KS Žiri dala izdelati podoben dokument Cestnemu podjetju Kranj. Predlog prometnih rešitev je obravnaval tri variante (A, B, C):

A varianta – po zazidalnem načrtu

– B varianta – ob desnem bregu potoka Rakulk

– C varianta – glavna prometnica se navezuje na regionalno cesto pri »Marketu«.

Na razpravah v posameznih delovnih organizacijah je največ podpore dobila C varianta.

4. Pred izdelavo omenjenega predloga prometne rešitve je bil opravljen tudi obvezen predlokačijski ogled. Določene so bile glavne tehnične in prometne rešitve.

Ugotovljeno je bilo, da je prav rešitev, ki jo obravnava zazidalni načrt tehnično in finančno najugodnejša (razširitev mostu čez potok Rakulk oporni zid ob istem potoku, več rešitev, itd.).

5. Dokončnega odgovora od pristojnih organov nismo dobili, celovite prometne študije ni, zato so nam v Cestnem podjetju Kranj izdelali projektno dokumentacijo le za nesporni del trase (od stanovanjskega naselja pri potoku Rakulk in do coninga »centralnih funkcij« v industrijski coni. Projektno dokumentacijo je naročila in plačala KS Žiri.

6. Izdelan in predložen v sprejemanje je bil tudi samoupravni sporazum za sofinanciranje gradnje industrijske ceste. V sporazumu je (na predlog gradbenega odbora) naveden enakodelen način financiranja – vse DO bi prispevale enak delež. Žal pa DO Alpina sporazuma ni podpisala.

Z denarjem se investicija začne in brez denarja se tudi konča. Na tej točki se je tudi ustavilo delo gradbenega odbora, obstoječa »kolovoznica« v industrijsko cono pa je med tem postala luknjasti poligon za uničevanje vseh vrst motornih vozil, koles, občasno pa tudi hoja ni povsem varna.

Upam, da bo imel gradbeni odbor pri nadaljevanju zaupanja mu naloge več uspeha in bomo s skupnimi močmi le zbrali denar za prepotrebno asfaltno prevleko.

Janez PRIMOŽIČ

Odprta fototemnica

Fotosekcija planinskega društva Žiri, ustanovljena leta 1979, ves čas izredno aktivno deluje. Zaenkrat ima 10 članov, ki so dosedaj pripravili že 4 razstave.

V nedeljo 25. oktobra pa so v domu na Goropekah dobili tudi svoj fotolaboratorij, ki so ga v veliki meri uredili sami s prostovoljnimi delom.

Na otvoritvi fototemnice je imel uvodni govor

mojster fotografije Vlastja Simončič, ki jim je v imenu Planinske zveze Slovenije zaželel veliko uspehov na področju fotografije. Kljub temu, da je otvoritev sodila v sklop praznovanja krajevnega praznika, se je udeležilo le malo krajanov, med njimi pa ni bilo niti enega predstavnika družbenopolitičnega življenja kraja.

Mišo Čeplak

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Praznovanje krajevnega praznika

Tekmovanje v krosu

Na osnovni šoli v Žireh so v petek, 23. oktobra pripravili tradicionalni medrazredni kros ob počastitvi krajevnega praznika. Tekmovanje je bilo dobro organizirano, na srečo pa tudi vreme prireditvi ni ponagajalo. Tekmovanje je potekalo po razredih. Tako so najprej startala dekleta in nato fantje iz 5. razreda, potem iz šestega, sedmega in nazadnje iz osmega razreda.

Iz vsakega razreda je teklo po 5 učenk in učencev z najboljšimi tekaškimi sposobnostmi — torej je v eni skupini teklo po 15 tekmovalcev. Prvo-uvrščeni je dobil 15 točk, drugouvrščeni 14 itd. Na koncu so sešteli točke in tako ugotovili končne zmagovalce.

Med petimi razredi je zmagal 5. A s 102 točkama pred 5 B in 5. C.

Pri šestih razredih je bil najboljši 6. B s 101 točko, drugi 6. C in tretji 6. A.

7. A razred je zmagal v kon-

kurenci sedmih razredov z 91 točkami, pred sedmim B in sedmim C.

8. A je s 103 točkami zanesljivo zmagal med osmimi razredi, drugi je bil 8. C in tretji 8. B.

Proga je bila dolga 600 m, po trije najboljši iz vsake kategorije pa so prejeli diplome.

Med skupno 114 tekmovalci je pri dekletih dosegla najboljši čas Vesna Jereb iz 7. razreda z 1 minuto in 44 sekundami, pri fantih pa Boris Mlakar z eno minuto in 35 sekundami.

Organizatorji krosa so poskrbeli prav za vse v zvezi z organizacijo tekmovanja. Poleg trasiranja proge, starterjev, časomerilcev je uspešno delovala tudi prva pomoč, računsko komisija, prometniki so dobro uravnavali promet, posebna skupina pa je poskrbela tudi za delitev čaja utrujenim tekmovalcem po končanem teku.

Mišo ČEPLAK

Na medrazrednem krosu na osnovni šoli je bila dobra udeležba

OO ZSMS Alpina je uspešno organizirala tradicionalni košarkarski turnir

Košarkarski turnir

V počastitev krajevnega praznika je OO ZSMS Alpine v soboto, 24. oktobra, na osnovni šoli v Žireh organizirala 6. tradicionalni košarkarski turnir.

Udeležilo se ga je 6 ekip: Kladivar, Alpina, Etiketa, Poliks, kadetska ekipa, Gorenja vas.

Vse tekme so bile zelo privlačne, spremljalo pa jih je tudi precej gledalcev.

Ekipe so najprej odigrale kvalifikacijske tekme, v katerih je Kladivar premagal Alpino po dosti boljši igri v 2. delu, Poliks presenetljivo ekipo Gorenja vasi, Etiketa pa

se je na finalni turnir uvrstila z visoko zmago nad kadetsko ekipo.

V finalu smo doživeli presenetljiv razplet. Kladivar je s 63:62 premagal Etiketo, Poliks je z 59:58 premagal Kladivar, toda v zadnji tekmi visoko izgubil z Etiketo.

Vrstni red:

1. Etiketa
2. Kladivar
3. Poliks

Najboljši strelec na turnirju je bil Konrad Istenič iz Poliksa. Organizatorji so tekmovanje dobro pripravili.

Mišo ČEPLAK

Nabor — pomembna odločitev

Nabor v Žireh

V družbenem domu Partizan v Žireh je v ponedeljek, 26. oktobra, potekal nabor za žirovske fante, bodoče vojake. Ferdinand Buh, načelnik oddelka za ljudsko obrambo občine Škofja Loka je o tem povedal:

»Letos opravljamo nabor mladih fantov letnik 1963 za občino Škofja Loka. Fantje so pripravljani, izražajo tudi svoje želje, kateri rod oz. službo bi radi služili.

Ze dve leti se tudi nabor podružblja, tako je v naborni komisiji predstavnik koordinacijskega odbora občinske konference SZDL in občinske konference ZSMS. V delo komisije so vključeni tudi predstavniki krajevnih skupnosti — predsednik sveta KS ali komiteja za SLO in družbeno samozaščito.«

Nabor je 2 dni potekal v Škofji Loki, en dan v Železnikih in zadnji dan v Žireh.

Vseh nabornikov v občini je 296, od tega v Žireh okrog 50.

M. Č.

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Pohod planincev okrog Žirov

Ob počastitvi krajevnega praznika je planinsko društvo Žiri organiziralo pohod okoli Žirov s startom pred Zadružnim domom v nedeljo, 25. oktobra ob 7. uri zjutraj.

Žal se je na štartu zbralo le okrog 15 udeležencev. Kje je vzrok? Ali v slabi obveščenosti, ali v slabem sodelovanju med DPO in društvi v kraju ali v nezainteresiranosti občanov za podobne pohode?

Kakorkoli že, planinci so odšli na pot, ki jih je vodila preko Breznice na Mrzli vrh in do Seljaka, kjer so se ustavili ob spominski

plošči kurirjev. Pohod so nadaljevali proti Zablazniku do končne postaje pri spomeniku na Javorču. Tu jih je čakal topel čaj in dober partizanski golaž.

Glede na to, da so med pohodom obiskali obeležja NOB, je bilo udeležencem žal, ker z njimi ni bilo nobenega člana Zveze borcev, ki bi jim lahko kaj več povedal, kaj se je na teh spominskih mestih zgodilo. Kljub razočaranju nad majhnim številom udeležencev, pa je na pohodu vladalo dobro razpoloženje in popoldne so se planinci vrnili domov.

M. Č.

Tek po žirovskih ulicah

Na krajevni praznik je bil 23. oktobra ob 18. uri že tradicionalni tek po žirovskih ulicah, ki pa še nikakor ni dosegel ustrezne množičnosti, čeprav je na drugi strani že na zavidljivi kvalitetni ravni. Letos je nastopilo 26 tekmovalcev, škoda pa je, da je ob šestih veteranih in desetih članih nastopilo le sedem mladincev in dve članici.

Tekmovanje, ki ga vsako leto organizira tekaška sekcija Smučarskega kluba Alpine, bo torej potrebno zastaviti drugače, bolj množično. Morda bi kazalo organizirati ekipna tekmovanja, s tem da bi šteli tudi uvrstitve v posamični konkurenci. Pritegniti bo treba športne in druge organizacije, osnovne organizacije zveze sindikatov, ZSMS in druge. Tako bi tradicionalni tek res

postal manifestacija moči, hitrosti in poleta mladih, kar bi še bolj poudarjalo praznični značaj.

Poglejmo še rezultate:

Med mladinci je prvo mesto osvojil Simon Kavčič s časom 8 minut 25 sekund, drugi je bil Janez Levec s časom 8 minut 27 sekund, tretji pa Andrej Jerab s časom 8 minut 34 sekund.

Med ženskami je bila najboljša Helena Dolenc, druga pa je bila Ivica Kosmač.

Lojze Oblak je z veliko premočjo zmagal med veterani, pred Zoranom Kopačem in Srečkom Kavčičem.

Najbolj zanimivo je bilo seveda tekmovanje članov, kjer je bil prvi Albin Krek z rezultatom 7 minut 26 sekund, drugi je bil Stane Skvarča, tretji pa Marko Kavčič.

N. P.

Zmagovalec teka pri članih je prejel pokal

Avto-moto rally dobro uspel

AMD Žiri ter Združenje šoferjev in avtomehanikov sta ob krajevnem prazniku Žirov organizirala v soboto, 24. oktobra, tradicionalni rally.

Proga je bila dolga 65 km, zanjo pa določen čas 2 uri. Tekmovalci so povprečno vozili 35 km na uro, med vožnjo pa so morali opraviti več nalog. Tako so imeli kar 2 spretnostni vožnji, pri čemer so organizatorji v spretnostno vožnjo vključili tudi zamenjavo gume.

Prav tako so reševali test iz NOB, obiskali bolnico

Franjo in tam dobili žig ter podpis upravnika, seveda pa so tudi na časovne kontrole morali priti pravilno in točno. Spretnostno vožnjo si je na parkirišču pred Alpino ogledalo precej gledalcev.

Proga za rally pa je potekala od Žirov preko Sovodnja v Cerčno, naprej proti Želinu, Spodnji Idriji in nazaj v Žiri.

Organizacija tekmovanja je bila dobra, o čemer pričča tudi podatek, da je rally minil brez nesreč in poškodb.

M. Č.

Avtomoto rally je bil zanimiv tudi za gledalce

Za mrliško vežico so darovali

Marija Jobst, Žiri, 10.000 din ob smrti moža Antona Jobsta

Sosjedje Minke Bogataj, Stara vas, 800 din namesto venca

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Obutev Žiri, TOZD Obutev Gorenja vas, TOZD Plastika Žiri, TOZD Prodaja Žiri in Delovni skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Ra-

do Kavčič, Anton Eniko, Srečko Erznožnik, Ivan Reven, Mišo Čepak, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Neško Podobnik glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2000 izvodov. Fotografije Tone Pintar. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj

To je naš kraj**To je naš kraj****To je naš kraj**

Praznovanje

Franc Mlakar je dobitnik letošnjega priznanja krajevne skupnosti za delo v Avtomoto društvu, ZRVS in informativno propagandni dejavnosti

Priznanje krajevne skupnosti je za požrtvovalno delo v gasilski organizaciji prejel Anton Bogataj

Ciril Erznožnik-starejši skrbi za okolje in urejenost cestišča – letos knjižna nagrada

Za zgledno organizacijo pri gradnji kanalizacije knjižna nagrada Stanku Slabetu

Knjižna nagrada Štefanu Poljanšku za vzgojo mladih

Janez Vehar je prejel knjižno nagrado za delo pri kanalizaciji in izboljšanju razmer v Remontu

Stanko Kogovšek je prejel knjižno nagrado za požrtvovalno in prisebno posredovanje pri požaru